Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B ►C1 **DIRECTIVA 92/65/CEE A CONSILIULUI**

din 13 iulie 1992

de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE ◄

(JO L 268, 14.9.1992, p. 54)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Decizia 95/176/CE Comisiei din 6 aprilie 1995	L 117	23	24.5.1995
►M2	Decizia 2001/298/CE Comisiei din 30 martie 2001	L 102	63	12.4.2001
►M3	Regulamentul (CE) nr. 1282/2002 al Comisiei din 15 iulie 2002	L 187	3	16.7.2002
►M4	astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1802/2002 al Comisiei din 10 octombrie 2002	L 274	21	11.10.2002
►M5	Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003	L 146	1	13.6.2003
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1398/2003 al Comisiei din 5 august 2003	L 198	3	6.8.2003
►M7	Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004	L 226	128	25.6.2004
►M8	Decizia 2007/265/CE Comisiei din 26 aprilie 2007	L 114	17	1.5.2007
►M9	Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008	L 219	40	14.8.2008
►M10	Regulamentul (UE) nr. 176/2010 al Comisiei din 2 martie 2010	L 52	14	3.3.2010
►M11	Decizia 2010/270/UE Comisiei din 6 mai 2010	L 118	56	12.5.2010

Astfel cum a fost modificată prin:

►A1	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►A2	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

rectificată prin:

►C1	Rectificare, JO L 49, 20.2.2009, p. 48 (92/65/CEE)			

▼B
▼C1

DIRECTIVA 92/65/CEE A CONSILIULUI

din 13 iulie 1992

de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE

▼B

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât animalele vii și produsele de origine animală sunt incluse în lista de produse menționate în anexa II la tratat; întrucât introducerea pe piață a acestor animale și produse constituie o sursă de venituri pentru o parte a populației agricole;

întrucât, pentru a asigura dezvoltarea rațională a acestui sector și pentru creșterea productivității sale, este necesară instituirea la nivel comunitar de norme de sănătate animală pentru animalele și produsele în cauză;

întrucât Comunitatea trebuie să adopte măsuri de instituire progresivă a pieței interne până la data de 31 decembrie 1992;

întrucât, în vederea atingerii obiectivelor menționate, Consiliul a stabilit norme de sănătate animală cu privire la bovine, porcine, ovine și caprine, la ecvidee, păsări și ouă destinate incubației, la pește și produse pescărești, la moluște bivalve, material seminal de bovine și porcine și embrioni de bovine, la carnea proaspătă, la carnea de pasăre, la produse din carne și la carnea de vânat și de iepure;

întrucât trebuie stabilite norme de sănătate animală care să reglementeze introducerea pe piață a animalelor și a produselor de origine animală care nu se supun încă normelor menționate anterior;

întrucât trebuie prevăzut că prezenta directivă se aplică fără să aducă atingere Regulamentului (CEE) nr. 3626/82 al Consiliului din 3 decembrie 1982 privind aplicarea în Comunitate a Convenției privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție ([4]);

întrucât, în ceea ce privește anumite aspecte tehnice, este necesară trimiterea la Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ([5]) și la Directiva 85/511/CEE a Consiliului din 18 noiembrie 1985 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase ([6]);

întrucât, în ceea ce privește organizarea controalelor și a urmărilor acestora, precum și a măsurilor de salvgardare care trebuie puse în aplicare, este necesară trimiterea la normele generale stabilite de Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind

([1]) JO C 327, 30.12.1989, p. 57 și JO C 84, 2.4.1990, p. 102.
([2]) JO C 38, 19.2.1990, p. 134 și JO C 149, 18.6.1990, p. 263.
([3]) JO C 62, 12.3.1990, p. 47 și JO C 182, 23.7.1990, p. 25.
([4]) JO L 384, 31.12.1982, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 197/90 (JO L 29, 31.1.1990, p. 1).
([5]) JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/499/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 107).
([6]) JO L 315, 26.11.1985, p. 11. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 90/423/CEE (JO L 224, 18.8.1990, p. 13).

▼B

controalele veterinare și zootehnice aplicabile schimburilor intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ([1]);

întrucât, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, schimburile cu animale și produse de origine animală trebuie liberalizat, fără să aducă atingere eventualelor măsuri de salvgardare;

întrucât, având în vedere riscurile semnificative de propagare a bolilor la care sunt expuse animalele, este necesar să se precizeze, pentru anumite animale și produse de origine animală, cerințele specifice care trebuie impuse în momentul introducerii lor pe piață în vederea comercializării, în special atunci când sunt destinate unor regiuni în care starea de sănătate este foarte bună;

întrucât situația specifică a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și a Irlandei, situație ce rezultă din poziția lor insulară și din faptul că aceste state sunt indemne de rabie de o perioadă lungă de timp, justifică adoptarea de măsuri speciale, prin care să se asigure că introducerea pe piață în Regatul Unit și în Irlanda de câini și pisici care nu provin din aceste țări nu implică riscuri de introducere a rabiei în aceste state, fără a afecta însă eliminarea controalelor sanitar-veterinare la frontierele dintre statele membre;

întrucât certificatul de sănătate constituie cel mai bun mijloc de a controla și de a garanta respectarea acestor cerințe;

întrucât, pentru menținerea stării de sănătate în Comunitate, animalele și produsele de origine animală vizate de prezenta directivă trebuie supuse, înainte de introducerea pe piață, cerințelor minime prevăzute pentru comerț și trebuie controlată respectarea principiilor și a normelor Directivei 90/675/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1990 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare pentru produsele provenind din țări terțe introduse în Comunitate ([2]);

întrucât este necesară stabilirea unei proceduri care să instaureze o colaborare strânsă între statele membre și Comisie în cadrul Comitetului veterinar permanent;

întrucât este oportun ca termenul de transpunere stabilit la data de 1 ianuarie 1994 prevăzut la articolul 29 să nu afecteze eliminarea controalelor sanitar-veterinare la frontierele dintre statele membre la data de 1 ianuarie 1993,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

▼M7

Prezenta directivă stabilește cerințele de sănătate animală care reglementează comerțul și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare specifice prevăzute la anexa F.

▼B

Prezenta directivă se aplică fără să aducă atingere dispozițiilor adoptate prin Regulamentul (CEE) nr. 3626/82.

Prezenta directivă nu afectează normele naționale care se aplică animalelor de companie, fără însă ca păstrarea acestora să poată aduce

([1]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

([2]) JO L 373, 31.12.1990, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

▼B

atingere eliminării controalelor sanitar-veterinare la frontierele dintre statele membre.

Articolul 2

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „schimburi”: schimburile definite la articolul 2 punctul 3 din Directiva 90/425/CEE;

(b) „animale”: specimene aparținând speciilor de animale altele decât cele menționate în Directivele 64/432/CEE, 90/426/CEE ([1]), 90/539/CEE ([2]), 91/67/CEE ([3]), 91/68/CEE ([4]), 91/492/CEE ([5]), 91/493/CEE ([6]);

(c) „organism, institut sau centru aprobat oficial”: orice unitate permanentă, limitată din punct de vedere geografic, aprobată în conformitate cu articolul 13, în care sunt de obicei ținute sau crescute una sau mai multe specii de animale în scopuri comerciale sau nu și exclusiv în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

— expunerea acestor animale și educarea publicului;

— conservarea speciilor;

— cercetarea științifică fundamentală sau aplicată sau creșterea de animale pentru acest tip de cercetare;

(d) „boli cu notificare obligatorie”: bolile menționate în anexa A.

(2) De asemenea, definițiile, altele decât cele ale centrelor și organismelor aprobate, prevăzute la articolul 2 din Directivele 64/432/CEE, 91/67/CEE și 90/539/CEE se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL II

Dispoziții aplicabile schimburilor

Articolul 3

Statele membre se asigură că schimburile comerciale menționate la articolul 1 primul paragraf nu sunt interzise sau supuse unor restricții din motive de sănătate animală, altele decât cele care rezultă din aplicarea prezentei directive sau a legislației comunitare, și în special a măsurilor de salvgardare eventual adoptate.

▼A1

Până la adoptarea dispozițiilor comunitare în această privință, Suedia își poate menține regulile naționale privind șerpii și alte reptile expediate în Suedia.

([1]) Directiva 90/426/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind condițiile de inspecție veterinară care reglementează circulația și importul de ecvidee din țări terțe (JO L 224, 18.8.1990, p. 42). Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

([2]) Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 303, 31.10.1990, p. 6). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

([3]) Directiva 91/67/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează introducerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură (JO L 46, 19.2.1991, p. 1).

([4]) Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine (JO L 46, 19.2.1991, p. 19).

([5]) Directiva 91/492/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a normelor sanitar-vetrinare pentru producerea și introducerea pe piață a moluștelor bivalve vii (JO L 268, 24.9.1991, p. 1).

([6]) Directiva 91/493/CEE a Consiliului din 22 iulie 1991 de stabilire a condițiilor de sănătate pentru producerea și introducerea pe piață a produselor pescărești (JO L 268, 24.9.1991, p. 15).

▼B

Articolul 4

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, în sensul aplicării articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/425/CEE, animalele menționate la articolele 5–10 din prezenta directivă să nu poată face, fără să aducă atingere articolului 13 și dispozițiilor speciale adoptate în conformitate cu articolul 24, obiectul schimburilor decât în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 5–10 și în cazul în care provin din exploatațiile sau din magazinele menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) din prezenta directivă care sunt înregistrate de către autoritatea competentă și care se obligă:

— să supună în mod regulat animalele deținute unei examinări, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Directiva 90/425/CEE;

— să declare autorității competente, pe lângă apariția bolilor cu notificare obligatorie, apariția bolilor menționate în anexa B pentru care statul membru în cauză a pus în aplicare un program de combatere sau de supraveghere;

— să respecte măsurile naționale specifice de combatere a bolilor care prezintă o importanță deosebită pentru un stat membru și care fac obiectul unui program instituit în conformitate cu articolul 14 sau unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2);

— să nu introducă pe piață în scopuri comerciale decât animale care nu prezintă nici un semn de boală și care provin din exploatații sau din zone care nu fac obiectul nici unei interdicții din motive de sănătate animală și, în ceea ce privește animalele care nu sunt însoțite de un certificat de sănătate sau de un document comercial în conformitate cu articolele 5–11, decât animale însoțite de o autocertificare efectuată de către exploatația de origine, care să ateste că animalele în cauză nu prezentau nici un semn de boală în momentul expedierii și că exploatația nu este supusă nici unei măsuri restrictive privind sănătatea animalelor;

— să respecte cerințele privind asigurarea bunăstării animalelor deținute.

Articolul 5

(1) Statele membre se asigură că maimuțele (*simiae*și *prosimiae*) nu fac obiectul schimburilor decât în cazul în care provin de la și sunt destinate unor organisme, institute sau centre aprobate oficial de către autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu articolul 13, și că sunt însoțite de un certificat sanitar-veterinar conform modelului din anexa E, cu atestarea completată de către medicul veterinar oficial al organismului, institutului sau centrului de origine, garantând starea de sănătate a animalului.

(2) Autoritatea competentă a unui stat membru poate, prin derogare de la alineatul (1), să autorizeze achiziționarea de maimuțe aparținând unei persoane particulare de către un organism, institut sau centru aprobat.

Articolul 6

A. Statele membre se asigură că, fără să aducă atingere articolelor 14 și 15, ongulatele din alte specii decât cele menționate în Directivele 64/432/CEE, 90/426/CEE și 91/68/CEE nu fac obiectul comerțului decât în cazul în care îndeplinesc următoarele cerințe:

1. în general:

(a) să fie identificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE;

(b) să nu fie necesară sacrificarea lor în cadrul unui program de eradicare a unei boli contagioase;

▼B

(c) să nu fi fost vaccinate împotriva febrei aftoase şi să îndeplinească cerinţele relevante prevăzute de Directiva 85/511/CEE şi la articolul 4a din Directiva 64/432/CEE;

(d) să provină dintr-o exploataţie menţionată la articolul 3 alineatul (2) literele (b) şi (c) din Directiva 64/432/CEE care nu este supusă unor măsuri de sănătate animală, în special celor adoptate în conformitate cu Directivele 85/511/CEE, 80/217/CEE ([1]) şi 91/68/CEE, în care să se fi aflat în permanenţă de la naştere sau pe parcursul ultimelor treizeci de zile înainte de expediere;

▼M7

(e) să fie însoţite de un certificat conform cu modelul din anexa E partea I, completat cu următoarea atestare:

Atestare

Subsemnatul (medic veterinar oficial) certific că rumegătoarea(ele) ([1])/suida(ele) ([1]) alta (altele) decât cea/cele ([1]) prevăzută(e) de Directiva 64/432/CEE:

i) aparţine/aparţin ([1]) speciei .....;

ii) nu a/nu au ([1]) prezentat, în momentul examinării, nici un semn clinic al bolilor la care aceasta/acestea ([1]) este/sunt ([1]) sensibilă(e);

iii) provine ([1])/provin ([1]) dintr-un efectiv de animale oficial indemn de tuberculoză ([1])/oficial indemn ([1]) sau indemn de bruceloză ([1])/dintr-o exploataţie ([1]) care nu se supune restricţiilor în ceea ce priveşte pesta porcină sau dintr-o exploataţie în care aceasta ([1])/acestea ([1]) a ([1])/au ([1]) fost supusă(e), cu rezultat negativ, testului ([1])/testelor ([1]) prevăzut/prevăzute la articolul 6 alineatul (2) litera (b) din Directiva 92/65/CEE.

([1]) A se tăia menţiunea inutilă.

▼B

2. în cazul rumegătoarelor:

(a) să provină dintr-un şeptel oficial indemn de tuberculoză şi oficial indemn sau indemn de bruceloză în conformitate cu Directiva 64/432/CEE sau cu Directiva 91/68/CEE şi să îndeplinească, în ceea ce priveşte normele de sănătate animală, cerinţele relevante pentru bovine prevăzute la articolul 3 alineatul (2) literele (c), (d), (f), (g) şi (h) din Directiva 64/432/CEE sau la articolul 3 din Directiva 91/68/CEE;

▼M7

(b) în cazul în care nu provin de la un efectiv de animale care întruneşte condiţiile prevăzute la litera (a), respectiv să provină dintr-o exploataţie în care nu s-a constatat nici un caz de bruceloză şi de tuberculoză în cursul celor patruzeci şi două de zile premergătoare îmbarcării animalelor şi în care rumegătoarele au fost supuse, în cursul celor treizeci de zile premergătoare expedierii, cu rezultat negativ, unui test de depistare a brucelozei şi a tuberculozei;

▼A1

(c) în conformitate cu procedura stabilită în articolul 26, pot fi adoptate dispoziţiile privind leucoza.

([1]) Directiva 80/217/CEE a Consiliului din 22 ianuarie 1980 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a pestei porcine clasice (JO L 47, 21.2.1980, p. 11). Directivă modificată ultima dată prin Directiva 87/486/CEE (JO L 280, 3.10.1987, p. 21).

▼B

3. în cazul suinelor:

(a) să nu provină dintr-o zonă supusă unor interdicții legate de existența pestei porcine africane în conformitate cu articolul 9a din Directiva 64/432/CEE;

(b) să provină dintr-o exploatație care nu este supusă nici uneia dintre restricțiile prevăzute de Directiva 80/217/CEE din cauza pestei porcine clasice;

(c) să provină dintr-un șeptel indemn de bruceloză în conformitate cu Directiva 64/432/CEE și să îndeplinească cerințele relevante de sănătate animală prevăzute pentru specia porcină de Directiva 64/432/CEE;

(d) în cazul în care nu provin dintr-un șeptel care respectă condițiile prevăzute la litera (c), să fi fost supuse, pe parcursul ultimelor 30 de zile anterioare expedierii, cu rezultat negativ, unui test care să demonstreze absența anticorpilor brucelozei.

▼M7

———————

4. Cerințele cu privire la teste prevăzute în prezentul articol și criteriile corespunzătoare pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26. Aceste decizii iau în considerare cazul rumegătoarelor crescute în regiunile arctice ale Comunității.

În așteptarea deciziilor prevăzute în paragraful precedent, continuă să se aplice dispozițiile naționale.

▼B

B. Directiva 64/432/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 literele (b) și (c), cuvintele „din specia bovină” se înlocuiesc cu cuvintele „din speciile bovine (inclusiv din speciile *Bubalus bubalus*)”.

2. Se inserează următorul articol:

„Articolul 10a

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12, certificatele de sănătate elaborate conform modelului din anexa F pot fi modificate sau completate, în special pentru a respecta cerințele prevăzute la articolul 6 din Directiva 92/65/CEE.”

Articolul 7

A. Statele membre se asigură că păsările din alte specii decât cele menționate în Directiva 90/539/CEE nu pot face obiectul comerțului decât în cazul în care îndeplinesc următoarele cerințe:

1. în general:

(a) să provină dintr-o exploatație în care nu s-a diagnosticat nici un caz de pestă aviară pe parcursul ultimelor 30 de zile anterioare expedierii;

(b) să provină dintr-o exploatație sau dintr-o zonă care nu a fost supusă unor restricții în baza măsurilor de combatere a bolii Newcastle.

Până la punerea în aplicare a măsurilor comunitare prevăzute la articolul 19 din Directiva 90/539/CEE, rămân în vigoare cerințele naționale în materie de combatere a bolii Newcastle, cu respectarea dispozițiilor generale din tratat;

(c) în cazul în care au fost importate dintr-o țară terță, să fi fost supuse, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) a treia

▼B

liniuță din Directiva 91/496/CEE, unei perioade de carantină în exploatația în care au fost introduse după admiterea pe teritoriul Comunității;

2. de asemenea, în cazul psitaciformelor:

(a) să nu provină dintr-o exploatație sau să nu fi fost în contact cu animale dintr-o exploatație în care s-a diagnosticat psitacoza (*Chlamidia psittaci*).

Durata interdicției trebuie să fie de cel puțin două luni de la diagnosticarea ultimului caz și de la tratamentul efectuat sub control sanitar-veterinar, recunoscut în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26;

(b) să fie identificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE;

Metodele de identificare a psitaciformelor, și în special a psitaciformelor bolnave, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

(c) să fie însoțite de un document comercial vizat de către un medic veterinar oficial sau de către veterinarul exploatației sau al magazinului de origine și căruia autoritatea competentă să-i fi delegat această competență.

B. La articolul 2 al doilea paragraf punctul 2 din Directiva 91/495/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 privind problemele de sănătate și inspecție veterinară referitoare la producerea și introducerea pe piață a cărnii de iepure și a cărnii de vânat de crescătorie ([1]), se inserează textul „și păsările alergătoare (ratitele)” al patrulea rând, după cuvintele „Directiva 90/539/CEE”.

La articolul 2 al doilea paragraf punctul 1 din Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă destinate incubației ([2]), se inserează textul „precum și păsările alergătoare (ratitele)” după cuvintele „și potârnichile”.

Articolul 8

Statele membre se asigură că albinele (*Apis melifera*) nu pot face obiectul schimburilor decât în cazul în care îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) să provină dintr-o zonă care nu a fost supusă nici unei interdicții legate de loca americană.

Durata interdicției trebuie să fie de cel puțin treizeci de zile de la data constatării ultimului caz și de la data la care toți stupii situați pe o rază de trei kilometri au fost controlați de către autoritatea competentă și la care toți stupii infectați au fost arși sau tratați și controlați în mod corespunzător de către autoritatea competentă.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26 și după primirea avizului Comitetului veterinar științific, se pot aplica și bondarilor cerințele la care sunt supuse albinele (*Apis melifera*) sau cerințe echivalente;

(b) să fie însoțite de un certificat de sănătate conform modelului din anexa E, cu atestarea completată de autoritatea competentă pentru a certifica respectarea cerințelor prevăzute la litera (a).

([1]) JO L 268, 24.9.1991, p. 41.
([2]) JO L 303, 31.10.1990, p. 6.

▼B

Articolul 9

(1) Statele membre se asigură că lagomorfele nu pot face obiectul schimburilor decât în cazul în care îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) să nu provină dintr-o exploatație în care a fost constatată sau suspectată existența rabiei în cursul ultimei luni și să nu fi fost în contact cu animale dintr-o astfel de exploatație;

(b) să provină dintr-o exploatație în care nici un animal nu prezintă semne clinice de mixomatoză.

(2) Statele membre care impun prezentarea unui certificat de sănătate pentru circulația lagomorfelor pe teritoriul lor pot impune, de asemenea, ca animalele care le sunt destinate să fie însoțite de un certificat de sănătate conform modelului din anexa E, completat de următoarea atestare:

„Subsemnatul, …, certific că lotul menționat anterior respectă cerințele prevăzute la articolul 9 din Directiva 92/65/CEE și că animalele nu au prezentat nici un semn clinic de boală pe parcursul examinării”.

Această atestare trebuie să fie eliberată de către medicul veterinar oficial sau de către medicul veterinar responsabil pentru exploatația de origine și căruia autoritatea competentă să îi fi delegat această competență și, în cazul crescătoriilor industriale, de către medicul veterinar oficial. Statele membre care doresc să folosească această opțiune informează în acest sens Comisia, care se asigură de respectarea cerințelor prevăzute la primul paragraf.

(3) Irlanda și Regatul Unit pot solicita prezentarea unui certificat de sănătate care să ateste respectarea cerinței prevăzute în alineatul (1) litera (a).

Articolul 10

(1) Statele membre se asigură că sunt interzise schimburile cu ►M5 ———— ◄, vizoni sau vulpi provenind din exploatații în care s-a constatat sau s-a suspectat prezența rabiei în decursul ultimelor șase luni sau care s-au aflat în contact cu animale dintr-o astfel de exploatație, cu excepția cazului în care acestea au fost supuse unei vaccinări sistematice.

▼M5

(2) Pentru a face obiectul comerțului, câinii, pisicile și dihorii domestici trebuie să îndeplinească cerințele enunțate la articolele 5 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului ([1])

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când circulația comercială are loc spre Irlanda, Regatul Unit sau Suedia, câinii, pisicile și dihorii domestici fac obiectul condițiilor enunțate la articolele 6 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003.

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă.

([1]) JO L 146, 13.6.2003, p. 1.

▼A2

4. Fără să aducă atingere prevederilor alineatelor (2) și (3), Irlanda, Cipru, Malta și Regatul Unit pot să aplice în continuare reglementările naționale în materie de carantină pentru toate carnivorele ►M5 cu excepția speciilor prevăzute la alineatele (2) și (3) ◄, primatele, liliecii și alte animale care ar putea contracta rabie, prevăzute în prezenta directivă, pentru care nu se poate demonstra că s-au născut în unitatea de proveniență și că au fost crescute în captivitate de la naștere, deși aplicarea în continuare a reglementărilor în cauză poate să nu afecteze eliminarea controalelor veterinare la frontierele dintre statele membre.

▼B

(5) Decizia 90/638/CEE se modifică după cum urmează.

1. la articolul 1, se adaugă liniuța următoare:

— „în ceea ce privește programele de combatere a rabiei: criteriile indicate în anexa III.”;

2. se adaugă anexa următoare:

„ANEXA III

Criterii care trebuie incluse în programele de combatere a rabiei

Programele de combatere a rabiei trebuie să cuprindă cel puțin:

(a) criteriile menționate la punctele 1-7 din anexa I;

(b) informații detaliate cu privire la regiunea sau regiunile în care se va desfășura imunizarea orală a vulpilor și limitele naturale ale acesteia. Regiunea sau regiunile trebuie să fie de cel puțin 6 000 km^2 sau să acopere întregul teritoriu al unui stat membru și pot include zone limitrofe din state terțe;

(c) informații detaliate cu privire la vaccinurile propuse, la sistemul de distribuție a acestora, precum și la densitatea și frecvența plasării capcanelor;

(d) după caz, toate detaliile, inclusiv costul și scopul acțiunilor de conservare sau de menținere a florei și faunei întreprinse de organizații de voluntari pe teritoriul cuprins în aceste proiecte.”

(6) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, desemnează un institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice și decide asupra atribuțiilor acestuia.

(7) Statele membre se asigură că toate cheltuielile ocazionate de aplicarea testului serologic sunt suportate de către importatori.

▼M5

_____

▼A1

Articolul 10a

În ceea ce privește rabia și în conformitate cu procedura stabilită în articolul 26, în urma prezentării unor motive întemeiate, articolele 9 și 10 se modifică pentru a reflecta situația din Finlanda și Suedia în vederea aplicării pentru aceste state a acelorași dispoziții care sunt aplicabile statelor membre aflate într-o situație echivalentă.

▼M9

Articolul 11

(1) Statele membre asigură că, fără a aduce atingere deciziilor care trebuie adoptate în aplicarea articolelor 21 și 23, pot face obiectul schimburilor numai materialul seminal, ovulele și embrionii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) și (5).

▼M9

(2) Fără a aduce atingere oricăror criterii care trebuie respectate la înscrierea ecvideelor în registrele genealogice pentru anumite rase, materialul seminal al speciilor ovină, caprină și ecvină trebuie:

— să fi fost colectat, tratat și depozitat în vederea inseminării artificiale într-o unitate sau într-un centru autorizat din punctul de vedere al sănătății, în conformitate cu anexa D capitolul I sau, în cazul speciilor ovină și caprină, prin derogare de la dispozițiile precedente, într-o exploatație care îndeplinește cerințele Directivei 91/68/CEE;

— să fi fost colectat de la animale care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa D capitolul II;

— să fi fost colectat, tratat, conservat, depozitat și transportat în conformitate cu anexa D capitolul III;

— să fi fost însoțit pe durata transportului spre un alt stat membru de un certificat de sănătate, corespunzător modelului care urmează să fie stabilit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

(3) Ovulele și embrionii speciilor ovină, caprină, ecvină și porcină trebuie:

— să fi fost prelevați de la femele donatoare care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa D capitolul IV de către o echipă de colectare sau să fi fost produși de o echipă de producție care a fost autorizată de autoritatea competentă a statului membru și care întrunește condițiile care urmează să fie stabilite în anexa D capitolul I în conformitate cu procedura menționată la articolul 26;

— să fi fost colectați, tratați și conservați într-un laborator corespunzător și să fi fost depozitați și transportați în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa D capitolul III;

— să fie însoțiți pe durata transportului spre un alt stat membru de un certificat de sănătate, corespunzător modelului care urmează să fie stabilit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

Materialul seminal utilizat pentru inseminarea femelelor donatoare trebuie să respecte dispozițiile alineatului (2) în cazul ovinelor, al caprinelor și al ecvinelor și dispozițiile Directivei 90/429/CEE în cazul porcinelor.

Se pot stabili eventuale garanții suplimentare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

(4) Centrele autorizate menționate la alineatul (2) prima liniuță și echipele autorizate menționate la alineatul (3) prima liniuță se înregistrează de autoritatea competentă a statului membru în cauză, atribuindu-i-se fiecărui centru și fiecărei echipe un număr de înregistrare veterinară.

Fiecare stat membru întocmește și actualizează o listă a respectivelor centre și echipe autorizate, precum și a numerelor de înregistrare veterinară ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentului alineat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

(5) Cerințele de sănătate animală și modelele de certificate de sănătate aplicabile materialului seminal, ovulelor și embrionilor speciilor care nu sunt menționate la alineatele (2) și (3) se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 26.

Până la stabilirea cerințelor de sănătate animală și a modelelor de certificate de sănătate pentru schimburile de astfel de material seminal, ovule și embrioni, continuă să se aplice normele naționale.

▼B

Articolul 12

(1) Normele de control prevăzute de Directiva 90/425/CEE sunt aplicabile, în special în ceea ce privește organizarea controalelor ce trebuie efectuate și urmările acestora, animalelor, materialului seminal, ovulelor și embrionilor menționați de prezenta directivă care sunt însoțiți de un certificat de sănătate. Celelalte animale trebuie să provină din exploatații care se supun, în ceea ce privește controalele care trebuie efectuate la origine și la destinație, principiilor directivei menționate anterior.

(2) Articolul 10 din Directiva 90/425/CEE se aplică animalelor, materialului seminal, ovulelor și embrionilor menționați de prezenta directivă.

(3) În ceea ce privește schimburile, dispozițiile articolului 12 din Directiva 90/425/CEE se extind la magazinele care dețin în permanență sau ocazional animale cum sunt cele menționate la articolele 7, 9 și 10.

(4) Informațiile referitoare la locul de destinație menționat la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 90/425/CEE al animalelor, materialului seminal, ovulelor și embrionilor care, în conformitate cu prezenta directivă, sunt însoțiți de un certificat de sănătate, se transmit prin sistemul ANIMO.

(5) Fără să aducă atingere dispozițiilor specifice din prezenta directivă, autoritatea competentă procedează, în caz de suspiciune privind nerespectarea dispozițiilor din prezenta directivă sau în cazul în care există îndoieli cu privire la starea de sănătate a animalelor sau la calitatea materialului seminal, a ovulelor sau a embrionilor menționați la articolul 1, la efectuarea tuturor controalelor pe care le consideră necesare.

(6) Statele membre iau toate măsurile administrative sau penale adecvate pentru sancționarea oricărei încălcări a prezentei directive, în special în cazul în care se constată că certificatele sau documentele eliberate nu corespund cu starea reală a animalelor menționate la articolul 1, că identificarea animalelor sau marcajul materialului seminal, al ovulelor sau al embrionilor în cauză nu sunt în conformitate cu prezenta directivă sau că animalele sau produsele în cauză nu au fost supuse controalelor prevăzute de aceasta.

Articolul 13

(1) În cazul în care statul membru de destinație beneficiază de garanțiile prevăzute la articolele 14 și 15, schimburile cu animale din specii sensibile la bolile menționate în anexa A sau în anexa B, precum și schimburile cu material seminal, embrioni sau ovule ale acestor animale care sunt expediate de la și au ca destinație organisme, institute sau centre aprobate în conformitate cu anexa C, trebuie să se realizeze cu prezentarea unui document de transport care să conțină informațiile indicate în modelul din anexa E. Acest document, care trebuie completat de către medicul veterinar responsabil al organismului, al institutului sau al centrului de origine, trebuie să precizeze faptul că animalele, materialul seminal, ovulele sau embrionii provin de la un organism, institut sau centru aprobat în conformitate cu anexa C și trebuie să le însoțească în timpul transportului.

(2) (a) Pentru a fi aprobate, organismele, institutele și centrele trebuie să prezinte autorității competente a statului membru, în privința bolilor cu notificare obligatorie, toate documentele justificative pertinente referitoare la cerințele din anexa C.

(b) După primirea dosarului cuprinzând cererea de aprobare sau de reînnoire a aprobării, autoritatea competentă îl examinează, ținând seama de informațiile pe care le conține și, după caz, de rezultatele controalelor efectuate la fața locului.

(c) Autoritatea competentă poate retrage aprobarea în conformitate cu anexa C alineatul (3).

▼M9

(d) Autoritatea competentă înregistrează toate organismele, institutele și centrele autorizate și le atribuie un număr de autorizare.

Fiecare stat membru întocmește și actualizează o listă a organismelor, institutelor și a centrelor autorizate, precum și a numerelor de autorizare ale acestora, și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentei litere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

▼A1

(e) Suedia dispune de o perioadă de doi ani de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare pentru a pune în aplicare măsurile adoptate privind organizațiile, institutele și centrele.

▼B

Articolul 14

(1) În cazul în care un stat membru instituie sau a instituit, fie în mod direct, fie prin intermediul crescătorilor, un program facultativ sau obligatoriu de supraveghere pentru una dintre bolile menționate în anexa B, acesta poate transmite programul Comisiei, indicând în special:

— situația bolii respective pe teritoriul său;

— caracterul obligatoriu al notificării bolii;

— justificarea programului, având în vedere în special importanța bolii și avantajele pe care le prezintă acesta din punctul de vedere al costurilor și beneficiilor;

— zona geografică în care se va aplica programul;

— diferitele statute aplicabile unităților, precum și cerințele impuse pentru fiecare specie în parte în ceea ce privește introducerea într-o crescătorie și procedurile de testare;

— procedurile de control al programului, inclusiv gradul de asociere a crescătorilor la punerea în aplicare a programului de combatere sau de supraveghere a bolii;

— consecințele pierderii statutului unei exploatații, indiferent de motiv;

— măsurile care trebuie adoptate în cazul în care se constată rezultate pozitive în urma controalelor efectuate în cadrul programului;

— caracterul nediscriminatoriu între comerțul de pe teritoriul statului membru în cauză și schimburile intracomunitare.

(2) Comisia examinează programele transmise de către statele membre. Acestea pot fi aprobate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26, cu respectarea criteriilor enunțate la alineatul (1). În conformitate cu aceeași procedură, garanțiile complementare generale sau limitate care pot fi solicitate în cadrul schimburilor trebuie definite în același timp sau cu cel mult trei luni după prezentarea programului. Aceste garanții trebuie să fie cel mult echivalente cu cele puse în aplicare de statul membru în cauză la nivel național.

(3) Programele transmise de statele membre pot fi modificate sau completate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26. Garanțiile menționate la alineatul (2) pot fi modificate în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 15

(1) Un stat membru care estimează că este indemn sau parțial indemn de una dintre bolile menționate în anexa B, la care sunt sensibile

▼B

animalele menționate de prezenta directivă, prezintă Comisiei justificări adecvate în acest sens. Statul membru precizează, în special:

— natura bolii și istoricul apariției acesteia pe teritoriul său;

— rezultatele testelor de supraveghere bazate pe cercetări serologice, microbiologice, patologice și epidemiologice;

— de cât timp boala în cauză este o boală cu notificare obligatorie la autoritățile competente;

— durata supravegherii efectuate;

— eventual, perioada pe parcursul căreia a fost interzisă vaccinarea împotriva bolii și zona geografică în care a fost instituită această interdicție;

— normele care permit controlul absenței bolii.

(2) Comisia, după examinarea justificărilor menționate la alineatul (1), prezintă Comitetului veterinar permanent decizia de aprobare sau de respingere a planului prezentat de statul membru. În cazul acceptării planului, garanțiile complementare generale sau limitate care pot fi solicitate în cadrul schimburilor se definesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26. Aceste garanții trebuie să fie cel mult echivalente cu cele puse în aplicare de statul membru în cauză la nivel național.

Până la adoptarea acestei decizii, statul membru în cauză poate menține, în cadrul schimburilor, cerințele relevante necesare menținerii statutului său.

(3) Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la orice modificare a justificărilor menționate la alineatul (1). Având în vedere informațiile furnizate, garanțiile definite în conformitate cu alineatul (2) pot fi modificate sau eliminate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

CAPITOLUL III

Dispoziții aplicabile importurilor în Comunitate

Articolul 16

Condițiile aplicabile importurilor de animale, material seminal, ovule și embrioni menționați de prezenta directivă trebuie să fie cel puțin echivalente cu cele prevăzute de capitolul II.

▼M5

Cu privire la pisici, câini și dihori sălbatici, condițiile de import trebuie să fie cel puțin echivalente cu cele de la capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 998/2003.

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă.

▼B

Articolul 17

(1) În sensul aplicării uniforme a articolului 16, se aplică dispozițiile următoarelor alineate.

▼M9
▼C1

(2) Pot fi importate în Comunitate numai animalele și materialul seminal, ovulele și embrionii menționați la articolul 11 care respectă următoarele cerințe:

▼M9

(a) trebuie să provină dintr-o țară terță care figurează pe lista care urmează să fie întocmită în conformitate cu alineatul (3) litera (a);

(b) trebuie să fie însoțiți de un certificat de sănătate, corespunzător modelului care urmează să fie stabilit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26, care să fie semnat de autoritatea competentă a țării exportatoare și care să ateste că:

(i) animalele:

— îndeplinesc condițiile suplimentare sau oferă garanțiile echivalente prevăzute la alineatul (4); și

— provin din centre, organisme sau institute autorizate, care oferă garanții cel puțin echivalente cu cele de la anexa C;

(ii) materialul seminal, ovulele și embrionii provin din centre de colectare și depozitare sau de la echipe de colectare și producție autorizate, care oferă garanții cel puțin echivalente cu cele care urmează să fie stabilite în anexa D capitolul I în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

Până la întocmirea listelor țărilor terțe, a unităților autorizate menționate la punctul (b), a cerințelor de sănătate animală și a modelelor de certificate de sănătate, astfel cum sunt menționate la literele (a) și (b), continuă să se aplice normele naționale, cu condiția de a nu fi mai favorabile decât cele prevăzute în capitolul II.

(3) Se întocmesc următoarele:

(a) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26, o listă a țărilor terțe sau a zonelor din țările terțe care sunt în măsură să furnizeze statelor membre și Comisiei garanții echivalente cu cele prevăzute la capitolul II în ceea ce privește animalele, materialul seminal, ovulele și embrionii;

(b) în conformitate cu prezenta literă, o listă a centrelor sau a echipelor autorizate, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) prima liniuță și alineatul (3) prima liniuță, situate în una dintre țările terțe care figurează în lista menționată la litera (a) din prezentul alineat și pentru care autoritatea competentă poate să ofere garanțiile prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3).

Comisiei i se comunică lista centrelor și a echipelor autorizate menționate la primul paragraf, precum și a numerelor de înregistrare veterinară ale acestora.

Autorizarea centrelor sau a echipelor trebuie suspendată sau retrasă imediat de către autoritatea competentă a țării terțe, în cazul în care acestea nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3), iar Comisia trebuie informată de îndată cu privire la aceasta.

Comisia furnizează statelor membre orice liste noi și actualizate pe care le primește de la autoritatea competentă a țării terțe în conformitate cu al doilea și al treilea paragraf și le pune la dispoziția publicului în scop informativ.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentei litere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26;

(c) în conformitate cu procedura menționată la articolul 26, condițiile specifice de sănătate animală, în special cele menite să protejeze Comunitatea împotriva anumitor boli exotice, sau garanțiile echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă.

Condițiile specifice și garanțiile echivalente stabilite pentru țări terțe nu pot fi mai favorabile decât cele prevăzute la capitolul II.

▼B

(4) Nu pot fi înscrise pe lista menționată la alineatul (3) decât țările terțe sau zonele din țări terțe:

(a) din care nu sunt interzise importurile:

— din cauza prezenței vreuneia dintre bolile menționate ÎN anexa A sau a oricărei alte boli considerată exotică în Comunitate;

— în conformitate cu articolele 6, 7 și 14 din Directiva 72/462/CEE și cu articolul 17 din Directivele 91/495/CEE și 71/118/CEE ([1]) sau, în cazul altor animale menționate de prezenta directivă, ca urmare a unei decizii adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26 și ținând seama de starea lor de sănătate;

(b) care, ținând seama de legislația și organizarea serviciului sanitar-veterinar și a serviciilor de inspecție, precum și de prerogativele acordate acestor servicii și supravegherea permanentă la care sunt supuse, au fost recunoscute ca fiind apte, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 72/462/CEE, să garanteze punerea în aplicare a legislației proprii în vigoare;

(c) al căror serviciu sanitar-veterinar este în măsură să garanteze respectarea unor cerințe de sănătate cel puțin echivalente cu cele prevăzute de capitolul II.

(5) Experții Comisiei și ai statelor membre efectuează controale la fața locului pentru a verifica dacă garanțiile oferite de țările terțe în privința condițiilor de producere și de introducere pe piață pot fi considerate echivalente cu cele care se aplică în cadrul Comunității.

Experții statelor membre însărcinați să efectueze aceste controale sunt desemnați de Comisie la propunerea statelor membre.

Controalele se efectuează în numele Comunității, care suportă cheltuielile aferente.

(6) Până la efectuarea controalelor menționate la alineatul (5), continuă să se aplice dispozițiile naționale ale țărilor terțe în materie de inspecții, sub rezerva notificării, în cadrul Comitetului permanent veterinar, a nerespectării garanțiilor oferite în conformitate cu alineatul (3) constatate pe parcursul acestor inspecții.

Articolul 18

(1) Statele membre se asigură că animalele, materialul seminal, ovulele și embrionii menționați de prezenta directivă nu pot fi importați în Comunitate decât:

— în cazul în care sunt însoțiți de un certificat eliberat de CĂTRE un medic veterinar oficial.

Modelul certificatului se stabilește, în funcție de specie, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26;

— în cazul în care au avut rezultate satisfăcătoare la controalele prevăzute de Directivele 90/675/CEE și 91/496/CEE ([2]);

— în cazul în care au fost supuși, înainte de expedierea în Comunitate, unui control efectuat de către un medic veterinar oficial, pentru a se

([1]) Directiva 71/118/CEE a Consiliului din 15 februarie 1971 privind problemele de sănătate care afectează schimburile cu carne proaspătă de pasăre (JO L 55, 8.3.1971, p. 23). Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 90/654/CEE (JO L 353, 17.12.1990, p. 48).

([2]) Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele provenind din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

▼B

asigura respectarea condițiilor de transport prevăzute de Directiva 91/628/CEE ([1]), în special în ceea ce privește asigurarea aprovizionării animalelor cu apă și hrană,

— în cazul în care, în cazul animalelor menționate la articolele 5–10, înainte de a fi importate, acestea au fost ținute în carantină în conformitate cu procedurile care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

(2) Până la stabilirea normelor de aplicare a prezentului articol, continuă să se aplice normele naționale aplicabile importurilor provenind din țări terțe pentru care nu au fost stabilite cerințe la nivel comunitar, cu condiția ca acestea să nu fie mai favorabile decât cele prevăzute de capitolul II.

Articolul 19

Se stabilesc, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26:

(a) condițiile specifice de sănătate animală, la importul în Comunitate, natura și conținutul documentelor care însoțesc animalele destinate zonelor de agrement, circurilor, parcurilor de distracție sau laboratoarelor experimentale, în funcție de specie;

(b) garanțiile suplimentare față de cele prevăzute pentru diferitele specii de animale menționate de prezenta directivă pentru protejarea speciilor comunitare respective.

Articolul 20

▼M9

Normele prevăzute de Directiva 97/78/CE se aplică, în special, pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze statele membre și a măsurilor de salvgardare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 din directiva menționată.

▼B

Până la punerea în aplicare a deciziilor prevăzute la articolul 8 punctul 3 și la articolul 30 din Directiva 91/496/CEE, continuă să se aplice normele naționale relevante de aplicare a articolului 8 punctele 1 și 2 din directiva menționată anterior, fără să aducă atingere principiilor și normelor menționate la primul paragraf din prezentul articol.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune și finale

Articolul 21

Eventualele modele de certificate aplicabile în cadrul schimburilor, precum și condițiile de sănătate pe care trebuie să le îndeplinească animalele, materialul seminal, ovulele și embrionii, alții decât cei menționați la articolele 5–11, pentru a putea face obiectul comerțului se stabilesc, în măsura în care este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

Articolul 22

În măsura în care este necesar, anexele se modifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26.

([1]) Directiva 91/628/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 privind protecția animalelor în timpul transportului și de modificare a Directivelor 90/425/CEE și 91/496/CEE (JO L 340, 11.12.1991, p. 17).

▼A1

Anexa B este reexaminată înainte de data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, în special pentru a modifica lista de boli astfel încât aceasta să includă bolile cu risc pentru rumegătoare și porcine și bolile care sunt transmisibile prin spermă, ovule și embrioni de ovine.

▼B

Articolul 23

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26, după caz, prin derogare de ►M7 ———— ◄ de la capitolul II, se pot stabili condiții specifice pentru circulația animalelor care însoțesc circuri sau bâlciuri și pentru schimburile cu animale, material seminal, ovule și embrioni destinați grădinilor zoologice.

Articolul 24

(1) Statele membre sunt autorizate să condiționeze de prezentarea unui certificat de sănătate care să ateste respectarea cerințelor prezentei directive introducerea pe teritoriul lor a animalelor (inclusiv a păsărilor de volieră) și a materialului seminal, a ovulelor sau a embrionilor menționați de prezenta directivă, în cazul în care aceştia au tranzitat teritoriul unei țări terțe.

(2) Statele membre care au recurs la opțiunea menționată la alineatul (1) informează Comisia și celelalte state membre în cadrul Comitetului permanent veterinar în acest sens.

Articolul 25

La anexa A la Directiva 90/425/CEE, se adaugă următoarea mențiune:

„Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute în anexa A secțiunea I la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).”

▼M7

Articolul 26

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală instituit prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(2) În cazul în care se face referire la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE ([2]) se stabilește la 3 luni.

(3) Comitetul adoptă regulamentul său de procedură.

▼B

Articolul 27

Statele membre care pun în aplicare un regim alternativ de control care oferă garanții echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă pentru circulația, pe teritoriul lor, a animalelor, materialului seminal, ovulelor și embrionilor menționați în aceasta își pot acorda, pe bază de reciprocitate, o derogare de la articolul 6 A punctul 1 litera (f), articolul 8 litera (b) și articolul 11 alineatul (1).

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

Articolul 28

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26, pot fi adoptate măsuri tranzitorii, pentru o perioadă de trei ani, pentru facilitarea trecerii la noul regim, prevăzut de prezenta directivă.

Articolul 29

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 1994. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Stabilirea datei de expirare a termenului de transpunere la data de 1 ianuarie 1994 nu poate să aducă atingere eliminării controalelor sanitar-veterinare la frontiere prevăzute de Directivele 89/662/CEE și 90/425/CEE.

Articolul 30

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M6

ANEXA A

BOLI CU DECLARARE OBLIGATORIE ÎN CADRUL PREZENTEI DIRECTIVE

Boala	Ordin/Familie/Specie principală în cauză
Pestă cabalină africană	*Equidae*
Pestă porcină africană	*Suidae* și *Tayassuidae*
Gripă aviară	Păsări
Locă americană	Albine
Antrax	*Bovidae, Camelidae, Cervicae, Elephantidae, Equidae* și *Hippopotamidae*
Febră catarală	*Antilocapridae, Bovidae, Cervidae, Giraffidae* și *Rhinocerotidae*
Brucella abortus	*Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae* și *Tragulidae*
Bruceloză	*Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae* și *Tragulidae*
Brucella ovis	*Camelidae, Tragulidae, Cervidae, Giraffidae, Bovidae* și *Antilocapridae*
Brucella suis	*Cervidae, Leporidae, Ovibos moschatus, Suidae* și *Tayassuidae*
Pestă porcină clasică	*Suidae* și *Tayassuidae*
Pleuropneumonie contagioasă bovină	Bovine (inclusiv zebu, bivol, bizon și yak)
Febră hemoragică virală	Primate neumane
Febră aftoasă	*Artiodactyla* și elefanți asiatici
Necroză hematopoietică infecțioasă	*Salmonidae*
Dermatită nodulară contagioasă	*Bovidae* și *Giraffidae*
Variola maimuțelor	*Rodentia* și primate neumane
Tuberculoză bovină	Mamifere, în special *Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae*și *Tragulidae*
Boala Newcastle	Păsări
Pesta micilor rumegătoare	*Bovidae* și *Suidae*
Encefalomielita enterovirus	*Suidae*
Psitacoză	Psitacide
Rabie	Carnivore și chiroptere
Febra Văii de Rift	*Bovidae*, speciile *Camelus și Rhinocerotidae*
Pestă bovină	*Artiodactyla*
Gândacul mic de stup (*Aethina tumida*)	Albine și bondari

▼**M6**

Boala	Ordin/Familie/Specie principală în cauză
Variolă caprină și ovină	*Bovidae*
Boala veziculoasă a porcului	*Suidae* și *Tayassuidae*
Căpușa Tropilaelaps (*Tropilaelaps* spp)	Albine
Stomatită veziculoasă	*Artiodactyla* și *Equidae*
Encefalopatie spongiformă transmisibilă	*Bovidae, Cervidae, Felidae* și *Mustelidae*

▼B

ANEXA B

LISTA BOLILOR PENTRU CARE POT FI RECUNOSCUTE PROGRAME NAȚIONALE ÎN TEMEIUL PREZENTEI DIRECTIVE

Vizoni	Enterita virală Boala aleutină
Albine	Loca europeană Varooza și acarioza
Maimuțe și feline	Tuberculoza
Rumegătoare	Tuberculoza
Lagomorfe	Mixomatoza Boli virale și hemoragice Tularemie

▼M3

ANEXA C

CONDIȚII DE AUTORIZARE A ORGANISMELOR, INSTITUTELOR SAU CENTRELOR

1. Pentru a fi autorizat în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din prezenta directivă, un organism, un institut sau un centru, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c), trebuie:

   (a) să fie clar delimitat și separat de mediul său exterior, sau animalele pe care le deține trebuie să fie închise sau instalate astfel încât să nu prezinte nici un risc sanitar pentru exploatațiile agricole al căror statut sanitar ar putea să fie pus în pericol;

   (b) să dispună de mijloace corespunzătoare pentru a captura, închide și izola animalele; să dețină instalații de carantină corespunzătoare și să urmeze proceduri autorizate pentru animalele care provin din surse neautorizate;

   (c) să fie indemn de bolile enumerate în anexa A și de bolile enumerate în anexa B atunci când țara respectivă dispune de un program în conformitate cu articolul 14. Pentru ca un organism, un institut sau un centru să poată fi declarat indemn de aceste boli, autoritatea competentă evaluează registrele referitoare la starea de sănătate a animalelor, care trebuie arhivate cel puțin pe ultimii trei ani, precum și rezultatele examenelor clinice și de laborator efectuate pe animale în cadrul organismului, institutului sau centrului respectiv. Cu toate acestea, prin derogare de la această cerință, unități noi sunt autorizate în cazul în care animalele deținute în acestea provin din unități autorizate;

   (d) să țină la zi registre care indică:

      (i) numărul și identitatea (vârsta, sexul, specia și datele de identificare individuală, dacă este posibil) animalelor din fiecare specie prezentă în unitate;

      (ii) numărul de animale sosite în unitate sau care au părăsit-o și datele referitoare la identitatea lor (vârstă, sex, specie și datele de identificare individuală, dacă este posibil), cu indicarea provenienței sau a destinației lor, precum și a datelor referitoare la transportul de la unitate sau către aceasta și la starea de sănătate a animalelor;

      (iii) rezultatele analizelor de sânge sau ale oricăror alte proceduri de diagnosticare;

      (iv) cazurile de boală și, dacă este cazul, tratamentele administrate;

      (v) rezultatele inspecțiilor *post-mortem* ale tuturor animalelor moarte în unitate, inclusiv ale animalelor născute moarte;

      (vi) constatările făcute în toate perioadele de izolare sau de carantină;

   (e) fie să fi desemnat un laborator competent să efectueze inspecții *post-mortem*, fie să dispună de unul sau mai multe spații în care pot fi efectuate aceste inspecții de către o persoană competentă sub autoritatea unui medic veterinar autorizat;

   (f) să aibă acces la un sistem adaptat sau să dețină instalații la fața locului care să permită o eliminare corespunzătoare a animalelor moarte în urma unei boli sau care sunt eutanasiate;

   (g) să își asigure, prin contract sau instrument juridic, serviciile unui medic veterinar autorizat de autoritatea competentă și supus controlului ei, care:

      (i) să respecte *mutatis mutandis* condițiile menționate la articolul 14 alineatul (3) litera (b) din Directiva 64/432/CEE;

      (ii) să se asigure că măsurile corespunzătoare de monitorizare și de combatere a bolilor, adaptate situației epidemiologice din țara respectivă, sunt autorizate de autoritatea competentă și că sunt puse în aplicare de către organism, institut sau centru. Aceste măsuri cuprind:

         — un plan anual de monitorizare a bolilor, inclusiv de combatere a zoonozelor;

         — teste clinice, de laborator și *post-mortem* pentru animalele suspectate de a fi infectate cu boli transmisibile;

▼M3

— vaccinarea animalelor susceptibile la bolile infecțioase, după caz, numai în conformitate cu legislația comunitară;

(iii) să se asigure că orice moarte suspectă sau prezența oricărui simptom care duce la presupunerea că animalele au contractat una sau mai multe din bolile menționate în anexele A și B este declarată de îndată autorității competente, în cazul în care această boală este cu declarare obligatorie în statul membru respectiv;

(iv) să se asigure că animalele care intră au fost izolate, dacă este cazul, în conformitate cu cerințele prezentei directive și, după caz, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente;

(v) este răspunzător de respectarea zilnică a cerințelor de sănătate animală din prezenta directivă și a legislației comunitare referitoare la bunăstarea animalelor în cursul transportului și la eliminarea deșeurilor animale;

(h) în cazul în care deține animale destinate experiențelor de laborator, să fie în conformitate cu dispozițiile articolului 5 din Directiva 86/609/CEE a Consiliului.

2. Autorizarea se menține dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) spațiile sunt plasate sub controlul unui medic veterinar oficial autorizat de autoritatea competentă, care:

(i) vizitează spațiile organismului, ale institutului sau centrului cel puțin o dată pe an;

(ii) controlează activitatea medicului veterinar autorizat și punerea în aplicare a planului anual de monitorizare a bolilor;

(iii) asigură respectarea dispozițiilor prezentei directive;

(b) se introduc în unitate numai animalele care provin din alte organisme, institute sau centre autorizate, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;

(c) medicul veterinar oficial verifică dacă:

— sunt respectate dispozițiile prezentei directive;

— rezultatele testelor clinice, *post-mortem*și de laborator efectuate pe animale nu au scos în evidență vreun semn al bolilor menționate în anexele A și B;

(d) organismul, institutul sau centrul păstrează, după autorizare, registrele menționate la punctul 1 litera (d), cel puțin zece ani.

3. Cu toate acestea, prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă, și de la punctul 2 litera (b) din prezenta anexă, animalele, inclusiv maimuțele (*Simiae*și *Prosimiae*), care nu provin dintr-un organism, un institut sau un centru autorizat pot fi introduse într-un organism, un institut sau un centru autorizat, cu condiția să fie supuse în prealabil unei carantine sub control oficial, și în conformitate cu instrucțiunile date de autoritatea competentă.

În ceea ce privește maimuțele (*Simiae*și *Prosimiae*), se respectă cerințele de carantină stabilite în Codul zoosanitar internațional al OIE (capitolul 2.10.1 și anexa 3.5.1.).

Pentru celelalte animale supuse unei carantine în conformitate cu punctul 2 litera (b) din prezenta anexă, perioada de carantină trebuie să fie de cel puțin 30 de zile pentru bolile enumerate în anexa A.

4. Animalele deținute într-un organism, un institut sau un centru autorizat nu pot să părăsească aceste unități decât pentru a fi duse într-un organism, un institut sau un centru autorizat situat în același stat membru sau într-un alt stat membru; cu toate acestea, în cazul în care animalele nu au ca destinație un organism, un institut sau un centru autorizat, ele pot să părăsească aceste unități numai cu condiția să respecte cerințele stabilite de autoritatea competentă în scopul de a evita orice risc de răspândire eventuală a bolii.

5. În cazul în care un stat membru beneficiază de garanții suplimentare în conformitate cu legislația comunitară, el poate să ceară ca organismului, institutului sau centrului autorizat să le fie impuse cerințe și o certificare suplimentare corespunzătoare pentru speciile susceptibile.

▼M3

6. Autorizarea se suspendă, se retrage sau se reacordă, parțial sau în totalitate, în următoarele cazuri:

   (a) în cazul în care autoritatea competentă consideră că cerințele menționate la punctul 2 nu sunt respectate sau în cazul în care este vorba de o utilizare diferită, nereglementată de articolul 2 din prezenta directivă, autorizarea se suspendă sau se retrage;

   (b) în caz de notificare a unor suspiciuni privind prezența uneia dintre bolile menționate în anexa A sau în anexa B, autoritatea competentă suspendă autorizarea organismului, institutului sau a centrului până când se exclude oficial suspiciunea respectivă. În funcție de boala suspectată și de riscul ei de transmitere, suspendarea se poate aplica întregii unități sau numai anumitor categorii de animale susceptibile de boala respectivă. Autoritatea competentă se asigură că sunt luate măsurile necesare pentru a confirma sau a exclude suspiciunea, și pentru a evita orice răspândire a bolii, în conformitate cu legislația comunitară referitoare la măsurile de combatere a bolii respective și la comerțul cu animale;

   (c) în cazul în care boala suspectată se confirmă, organismul, institutul sau centrul nu își recuperează autorizarea decât cu condiția să fie din nou îndeplinite, după eradicarea bolii și a focarelor de infecție din instalații, inclusiv o dezinfectare și o curățare corespunzătoare, condițiile menționate la punctul 1 din prezenta anexă, cu excepția celor enunțate la punctul 1 litera (c);

   (d) autoritatea competentă informează Comisia cu privire la suspendarea, retragerea sau reacordarea autorizării unui organism, a unui institut sau a unui centru.

▼M10

ANEXA D

CAPITOLUL I

Condiții aplicabile centrelor de colectare a materialului seminal, centrelor de depozitare a materialului seminal, echipelor de colectare de embrioni și echipelor de producție de embrioni

I. *Condiții pentru autorizarea centrelor de colectare și depozitare a materialului seminal*

1. Pentru a primi autorizarea și numărul de înregistrare veterinară menționate la articolul 11 alineatul (4), fiecare centru de colectare a materialului seminal trebuie:

1.1. să se afle în permanență sub supravegherea unui medic veterinar al centrului, autorizat de autoritatea competentă;

1.2. să dispună cel puțin:

(a) de instalații care se închid cu cheia pentru adăpostirea animalelor și, în cazul în care este necesar, pentru ecvidee, de o arie de exercițiu separată efectiv de instalațiile de colectare, precum și de spațiile de tratare și de depozitare;

(b) de instalații de izolare fără comunicare directă cu spațiile de adăpostire normală a animalelor;

(c) de instalații de colectare a materialului seminal, care pot fi în aer liber și protejate de condițiile meteorologice nefavorabile, dotate cu podea antialunecare cu protecție împotriva accidentelor grave în caz de cădere, la locul și în jurul locului de colectare a materialului seminal, fără a aduce atingere cerințelor de la punctul 1.4;

(d) de o încăpere separată pentru curățarea și dezinfectarea sau sterilizarea echipamentelor;

(e) de o încăpere pentru tratarea materialului seminal, separată de instalațiile de colectare și de încăperea destinată curățării echipamentului menționată la litera (d), care nu trebuie să se afle neapărat în același loc;

(f) de o încăpere pentru depozitarea materialului seminal care nu trebuie să se afle neapărat în același loc;

1.3. să fie construit sau izolat astfel încât să se împiedice orice contact cu animalele domestice din exterior;

1.4. să fie construit astfel încât tot centrul de colectare a materialului seminal să poată fi ușor curățat și dezinfectat, cu excepția birourilor și, în cazul ecvideelor, a ariei de exercițiu.

2. Pentru a primi autorizarea, fiecare centru de depozitare a materialului seminal trebuie:

(a) în cazul în care depozitarea nu se limitează la materialul seminal de la o singură specie, colectat în centre de colectare a materialului seminal autorizate în conformitate cu prezenta directivă, sau dacă în centru se depozitează embrioni în conformitate cu prezenta directivă, să primească numere distincte de înregistrare veterinară menționate la articolul 11 alineatul (4) pentru fiecare dintre speciile de la care provine materialul seminal depozitat în centru;

(b) să se afle în permanență sub supravegherea unui medic veterinar al centrului, autorizat de autoritatea competentă;

(c) să dispună de o încăpere de depozitare a materialului seminal dotată cu instalațiile necesare depozitării materialului seminal și/sau a embrionilor, construită astfel încât să protejeze aceste produse și instalațiile de efectele adverse meteorologice și de mediu;

(d) să fie construit astfel încât să se împiedice orice contact cu animalele domestice din exterior sau cu alte animale;

(e) să fie construit astfel încât tot centrul să poată fi ușor curățat și dezinfectat, cu excepția birourilor și, în cazul ecvideelor, a ariei de exercițiu;

▼M10

(f) să fie construit astfel încât accesul persoanelor neautorizate să fie împiedicat în mod efectiv.

II. *Condiții pentru supravegherea centrelor de colectare și depozitare a materialului seminal*

1. Centrele de colectare a materialului seminal trebuie:

1.1. să fie supravegheate astfel încât să se asigure că:

(a) adăpostesc exclusiv animale din specia de la care se colectează materialul seminal.

Cu toate acestea, pot fi admise alte animale domestice în măsura în care acestea nu prezintă niciun risc de infecție pentru speciile de la care se colectează materialul seminal și îndeplinesc condițiile stabilite de către medicul veterinar al centrului.

Dacă, în cazul ecvideelor, centrul de recoltare se află în același loc cu centrul de inseminare artificială sau de montă, sunt admise femelele de ecvidee (denumite în continuare „iepe”) și masculii necastrați de ecvidee (denumiți în continuare „armăsari”) destinați inseminării sau montei naturale, cu condiția respectării cerințelor de la capitolul II secțiunea I punctele 1.1, 1.2, 1.3 și 1.4;

(b) intrarea persoanelor neautorizate este împiedicată, iar vizitatorii autorizați trebuie să respecte condițiile prevăzute de medicul veterinar al centrului;

(c) se angajează numai personal competent cu o formare corespunzătoare în domeniul tehnicilor de dezinfecție și de igienă pentru a preveni răspândirea bolilor;

1.2. să fie monitorizate astfel încât să se asigure că:

(a) se păstrează registre care conțin:

(i) specia, rasa, data nașterii și identificarea fiecărui animal prezent în centru;

(ii) toate intrările și ieșirile de animale ale centrului;

(iii) istoricul stării de sănătate și toate testele de diagnostic, precum și rezultatele acestora, tratamentele și vaccinările efectuate pe animalele deținute;

(iv) data colectării și a tratării materialului seminal;

(v) destinația materialului seminal;

(vi) depozitarea materialului seminal;

(b) niciun animal deținut în centru nu este utilizat în scopuri de reproducere naturală cel puțin 30 de zile înainte de prima colectare a materialului seminal și în cursul perioadei de colectare;

(c) recoltarea, tratarea și depozitarea materialului seminal sunt efectuate exclusiv în spațiile prevăzute în acest scop;

(d) toate instrumentele care intră în contact cu materialul seminal sau cu animalul donator în timpul colectării și al tratării se dezinfectează sau se sterilizează în mod corespunzător înainte de utilizare, cu excepția instrumentelor noi, de unică folosință, care sunt aruncate după utilizare (denumite în continuare „instrumente de unică folosință”).

Dacă, în cazul ecvideelor, centrul de colectare se află în același loc cu un centru de inseminare artificială sau cu un centru de montă, materialul seminal, instrumentele și echipamentele destinate inseminării artificiale sau montei trebuie să fie strict separate de instrumentele și echipamentele care intră în contact cu animalele donatoare sau cu alte animale deținute în centrul de recoltare;

(e) produsele de origine animală utilizate la tratarea materialului seminal, inclusiv diluanții, aditivii sau conservanții, provin din surse care nu prezintă niciun risc de sănătate animală sau au fost supuse înainte de utilizare unui tratament care înlătură acest risc;

▼M10

(f) agenții criogeni utilizați pentru conservarea sau depozitarea materialului seminal nu au mai fost utilizați pentru alte produse de origine animală;

(g) recipientele utilizate pentru depozitare și transport se dezinfectează sau se sterilizează în mod corespunzător înainte de începerea oricărei operațiuni de umplere, cu excepția recipientelor noi, de unică folosință, care sunt aruncate după utilizare (denumite în continuare „recipiente de unică folosință”);

(h) fiecare doză individuală de material seminal și fiecare ejaculat de material seminal proaspăt destinat tratării ulterioare este prevăzut cu un marcaj vizibil care permite să se stabilească cu ușurință data colectării materialului seminal, rasa și identificarea animalului donator, precum și numărul autorizației centrului de colectare a materialului seminal;

1.3. să fie inspectate de un medic veterinar oficial în cursul sezonului de împerechere cel puțin o dată pe an calendaristic în cazul animalelor cu reproducere sezonieră și de două ori pe an calendaristic în cazul reproducerii nesezoniere, cu scopul de a analiza și de a verifica, dacă este necesar pe baza registrelor, a procedurilor de operare standard și a auditurilor interne, toate aspectele referitoare la condițiile de autorizare, supraveghere și monitorizare.

2. Centrele de depozitare a materialului seminal trebuie:

2.1. să fie supravegheate astfel încât să se asigure că:

(a) statutul animalelor donatoare de la care provine materialul seminal depozitat în centru este conform cerințelor din prezenta directivă;

(b) se respectă cerințele prevăzute la punctul 1.1 literele (b) și (c);

(c) se păstrează registre cu toate intrările sau ieșirile de material seminal ale centrului de depozitare;

2.2. să fie monitorizate astfel încât:

(a) într-un centru autorizat de depozitare a materialului seminal este adus numai material seminal colectat în și provenit de la centre autorizate de colectare sau depozitare a materialului seminal, acesta fiind transportat în condiții care oferă toate garanțiile posibile în materie de sănătate și fără a avea vreun contact cu material seminal care nu este în conformitate cu prezenta directivă;

(b) depozitarea materialului seminal se efectuează exclusiv în spațiile rezervate în acest scop și în condiții stricte de igienă;

(c) toate instrumentele care intră în contact cu materialul seminal se dezinfectează sau se sterilizează în mod corespunzător înainte de utilizare, cu excepția instrumentelor de unică folosință;

(d) recipientele utilizate pentru depozitare și transport se dezinfectează sau se sterilizează în mod corespunzător înainte de începerea oricărei operațiuni de umplere, cu excepția recipientelor de unică folosință;

(e) agenții criogeni utilizați pentru conservarea sau depozitarea materialului seminal nu au mai fost utilizați pentru alte produse de origine animală;

(f) fiecare doză individuală de material seminal este prevăzută cu un marcaj vizibil care permite să se stabilească cu ușurință data colectării materialului seminal, specia, rasa și identificarea animalului donator, precum și numărul autorizației centrului de colectare a materialului seminal; fiecare stat membru comunică Comisiei și celorlalte state membre caracteristicile și forma sub care se prezintă marcajul utilizat pe teritoriul său;

2.3. prin derogare de la punctul 2.2 litera (a), depozitarea embrionilor în centrele autorizate de depozitare a materialului seminal se autorizează dacă embrionii îndeplinesc cerințele prezentei directive și sunt depozitați în recipiente de depozitare separate;

2.4. să fie inspectate de un medic veterinar oficial cel puțin de două ori pe an calendaristic cu scopul de a analiza și de a verifica, dacă este

▼M10

necesar pe baza registrelor, a procedurilor de operare standard și a auditurilor interne, toate aspectele referitoare la condițiile de autorizare, supraveghere și monitorizare.

III. *Condiții de autorizare și supraveghere a echipelor de colectare de embrioni și a echipelor de producție de embrioni*

1. Pentru a putea fi autorizată, fiecare echipă de colectare de embrioni trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

1.1. colectarea, tratarea și depozitarea embrionilor trebuie să fie efectuate fie de medicul veterinar al echipei, fie sub responsabilitatea acestuia de către unul sau mai mulți tehnicieni competenți și instruiți de medicul veterinar al echipei referitor la metodele și tehnicile de igienă, precum și la metodele și principiile de control al bolilor;

1.2. medicul veterinar al echipei răspunde pentru toate operațiunile echipei, inclusiv, printre altele, pentru:

(a) verificarea identității și a stării de sănătate a animalului donator;

(b) operațiunile sanitare și operațiile chirurgicale ale animalelor donatoare;

(c) procedurile de dezinfectare și de igienă;

(d) păstrarea de registre care conțin:

(i) specia, rasa, data nașterii și identificarea fiecărui animal donator;

(ii) istoricul stării de sănătate și toate testele de diagnostic, precum și rezultatele acestora, tratamentele și vaccinările efectuate pe animalele donatoare;

(iii) locul și data colectării, tratării și depozitării oocitelor, ovulelor și embrionilor;

(iv) identificarea embrionilor și informații privind destinația lor, în cazul în care aceasta este cunoscută;

1.3. echipa se află sub supravegherea generală a medicului veterinar oficial, care inspectează echipa cel puțin o dată pe an calendaristic pentru a se asigura, dacă este necesar pe baza registrelor, a procedurilor de operare standard și a auditurilor interne, de respectarea condițiilor sanitare referitoare la colectarea, tratarea și depozitarea embrionilor și pentru a verifica toate aspectele referitoare la condițiile de autorizare și supraveghere;

1.4. echipa are la dispoziția sa un laborator fix sau mobil unde embrionii pot fi examinați, tratați și ambalați, care dispune de cel puțin un spațiu de lucru, un microscop optic sau stereoscopic și echipament criogenic, dacă este necesar;

1.5. în cazul unui laborator fix, acesta dispune de:

(a) o încăpere pentru tratarea embrionilor, separată efectiv de zona utilizată pentru manipularea animalelor donatoare în timpul colectării;

(b) o încăpere sau un spațiu pentru curățarea și sterilizarea instrumentelor, cu excepția cazului în care se utilizează numai echipamente de unică folosință;

(c) o încăpere pentru depozitarea embrionilor;

1.6. în cazul unui laborator mobil, acesta:

(a) dispune de o parte a vehiculului echipată special, cu două secțiuni separate:

(i) o secțiune pentru examinarea și tratarea embrionilor, care trebuie să fie o secțiune curată; și

(ii) o secțiune unde se află echipamentul și materialele utilizate în contact cu animalele donatoare;

(b) utilizează numai echipamente de unică folosință, cu excepția cazului în care sterilizarea echipamentului și furnizarea de fluide și de alte produse necesare pentru colectarea și prelucrarea

▼M10

embrionilor poate fi asigurată prin relația cu un laborator permanent;

1.7. atât proiectarea și dispunerea clădirilor și a laboratoarelor, cât și operațiunile echipei se fac astfel încât să se asigure prevenirea contaminării încrucișate a embrionilor;

1.8. echipa are la dispoziție spații de depozitare care:

(a) conțin cel puțin o încăpere care poate fi încuiată, pentru depozitarea ovulelor și a embrionilor;

(b) sunt ușor de curățat și de dezinfectat;

(c) dispun de registre permanente care conțin toate intrările și ieșirile de ovule sau embrioni;

(d) dispun de recipiente de depozitare pentru ovule și embrioni care se depozitează într-un loc aflat sub controlul medicului veterinar al echipei și supus inspecțiilor periodice ale unui medic veterinar oficial;

1.9. autoritatea competentă poate autoriza depozitarea materialului seminal în spațiile de depozitare menționate la punctul 1.8 dacă materialul seminal:

(a) îndeplinește cerințele prezentei directive fie pentru speciile ovine și caprine, fie pentru ecvidee, sau cerințele Directivei 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină [1] pentru speciile porcine;

(b) este depozitat, pentru operațiunile echipei, în recipiente de depozitare separate aflate în spațiile de depozitare a embrionilor autorizați.

2. Pentru a putea fi autorizată, fiecare echipă de producție de embrioni trebuie să îndeplinească următoarele cerințe suplimentare:

2.1. membrii echipei trebuie instruiți în mod adecvat cu privire la tehnicile corespunzătoare de laborator și de control al bolilor, în special cu privire la procedurile referitoare la munca în condiții sterile;

2.2. echipa are la dispoziție un laborator fix care:

(a) dispune de echipament și instalații adecvate, inclusiv încăperi separate pentru:

— recoltarea oocitelor din ovare;

— tratarea oocitelor, ovulelor și embrionilor;

— depozitarea embrionilor;

(b) dispune de hote cu flux laminar sau alte instalații adecvate unde se desfășoară toate operațiile tehnice care necesită condiții sterile specifice (tratarea ovulelor, a embrionilor și a materialului seminal).

Cu toate acestea, centrifugarea materialului seminal poate avea loc în afara hotei cu flux laminar sau a altei instalații, dacă se iau toate măsurile de precauție cu privire la igienă;

2.3. dacă ovulele și alte țesuturi se colectează într-un abator, acesta trebuie să dispună de un echipament corespunzător pentru colectarea și transportul ovarelor și al celorlalte țesuturi până la laboratorul de tratare în condiții de igienă și siguranță.

CAPITOLUL II

Condiții aplicabile animalelor donatoare

I. *Condiții aplicabile armăsarilor donatori*

1. Pentru a putea fi utilizați pentru colectarea materialului seminal, armăsarii donatori trebuie să îndeplinească următoarele cerințe verificate de medicul veterinar al centrului:

[1] JO L 224, 18.8.1990, p. 62.

▼M10

1.1. nu prezintă niciun semn clinic de boală infecțioasă sau contagioasă în momentul admiterii și în ziua recoltării materialului seminal;

1.2. provin dintr-un teritoriu sau, în caz de regionalizare, dintr-o parte a teritoriului unui stat membru sau al unei țări terțe și dintr-o exploatație aflată sub control veterinar, îndeplinind fiecare cerințele din Directiva 90/426/CEE;

1.3. au fost deținuți în cursul celor 30 de zile anterioare recoltării materialului seminal în exploatații în care niciun ecvideu nu a prezentat în această perioadă semne clinice de arterită virală ecvină sau de metrită contagioasă ecvină;

1.4. nu sunt utilizați în scopul reproducerii naturale în cursul celor 30 de zile care preced prima recoltare a materialului seminal și în cursul perioadei de recoltare;

1.5. sunt supuși următoarelor teste efectuate și certificate într-un laborator recunoscut de autoritatea competentă în conformitate cu programul stabilit la punctul 1.6:

(a) un test de imunodifuzie în gel de agar (testul Coggins) sau un test ELISA pentru depistarea anemiei infecțioase ecvine, cu rezultat negativ;

(b) un test de izolare a virusului arteritei virale ecvine efectuat cu rezultate negative pe o parte a întregului material seminal al armăsarului donator, cu excepția cazului în care s-a obținut un rezultat negativ al testului de seroneutralizare pentru arterita virală ecvină la o diluție a serului de 1 la 4;

(c) un test de depistare a metritei contagioase ecvine, efectuat de două ori pe probe colectate de la armăsarul donator la un interval de 7 zile prin izolarea *Taylorella equigenitalis* din lichidul preejaculator sau dintr-o probă de material seminal și din prelevări genitale cu tampon efectuate cel puțin din prepuț, uretră și fosa uretrală, fiecare având un rezultat negativ;

1.6. sunt supuși unuia dintre următoarele programe de testare:

(a) dacă armăsarul donator a fost rezident în centrul de colectare a materialului seminal pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 30 de zile înainte de data primei colectări a materialului seminal și pe perioada colectării și niciun animal din specia ecvidee din centrul de colectare nu intră în contact direct cu ecvidee cu o stare de sănătate inferioară față de cea a armăsarului donator, testele prevăzute la punctul 1.5 se efectuează pe probe colectate de la armăsarul donator înainte de prima colectare a materialului seminal și la cel puțin 14 zile după data la care a început perioada de reședință de cel puțin 30 de zile;

(b) dacă armăsarul donator a fost rezident în centrul de colectare a materialului seminal pe o perioadă de cel puțin 30 de zile înainte de data primei colectări a materialului seminal și pe perioada colectării, dar a putut părăsi ocazional centrul sub responsabilitatea medicului veterinar al centrului pentru o perioadă neîntreruptă de mai puțin de 14 zile, și/sau alte ecvidee din centrul de colectare intră în contact direct cu ecvidee care au o stare de sănătate inferioară, testele prevăzute la punctul 1.5 se efectuează pe probe colectate de la armăsarul donator după cum urmează:

(i) cel puțin o dată pe an la începutul perioadei de împerechere sau înainte de prima colectare a materialului seminal și cel puțin 14 zile după data la care a început perioada de reședință de cel puțin 30 de zile; și

(ii) în timpul perioadei de colectare a materialului seminal, după cum urmează:

— pentru testul prevăzut la punctul 1.5 litera (a) cel puțin o dată la 90 de zile;

— pentru testul prevăzut la punctul 1.5 litera (b) cel puțin o dată la 30 de zile, cu excepția cazului în care a fost confirmată starea necontagioasă a unui armăsar seropozitiv pentru arterita virală ecvină printr-un test bianual de izolare a virusului; și

▼M10

— pentru testul prevăzut la punctul 1.5 litera (c) cel puțin o dată la 60 de zile;

(c) dacă armăsarul donator nu îndeplinește condițiile de la literele (a) și (b) și/sau materialul seminal este colectat în vederea comercializării sub formă de material seminal congelat, testele prevăzute la punctul 1.5 se efectuează pe probe colectate de la armăsarul donator după cum urmează:

(i) cel puțin o dată pe an, la începutul sezonului de împerechere;

(ii) în perioada de depozitare prevăzută la capitolul III secțiunea I punctul 1.3 litera (b) și înainte ca materialul seminal să fie retras din centru sau utilizat, pe probe prelevate nu mai devreme de 14 zile și nu mai târziu de 90 de zile de la data colectării materialului seminal.

Prin derogare de la subpunctul (ii), prelevarea de probe și testarea pentru arterita virală ecvină după colectare, astfel cum este descrisă la punctul 1.5 litera (b), nu este necesară în cazul în care a fost confirmată starea necontagioasă a unui armăsar seropozitiv pentru arterita virală ecvină printr-un test bianual de izolare a virusului;

1.7. dacă oricare dintre testele prevăzute la punctul 1.5 este pozitiv, armăsarul donator se izolează, iar materialul seminal colectat de la acesta după data ultimului test negativ nu se comercializează, excepție făcând, pentru arterita virală ecvină, materialul seminal al ejaculatelor care au fost supuse testului de izolare a virusului arteritei ecvine cu rezultate negative.

Materialul seminal colectat în centrul de colectare a materialului seminal de la orice alt armăsar după data colectării ultimei probe cu rezultate negative la unul dintre testele prevăzute la punctul 1.5 se păstrează în spații de depozitare separate și nu se comercializează înainte de restabilirea stării de sănătate a centrului de colectare a materialului seminal și înainte ca materialul seminal depozitat să fie supus examinărilor oficiale corespunzătoare care să excludă prezența în materialul seminal a agenților patogeni care cauzează bolile menționate la punctul 1.5;

1.8. materialul seminal colectat de la armăsarii dintr-un centru de colectare a materialului seminal care face obiectul unui ordin de interdicție în conformitate cu articolul 4 sau 5 din Directiva 90/426/CEE se păstrează în spații de depozitare separate și nu se comercializează înainte de restabilirea stării de sănătate a centrului de colectare a materialului seminal de către medicul veterinar oficial în conformitate cu Directiva 90/426/CEE și înainte ca materialul seminal depozitat să fie supus examinărilor oficiale corespunzătoare care să excludă prezența în materialul seminal a agenților patogeni care cauzează bolile enumerate în anexa A la Directiva 90/426/CEE.

II. *Condiții aplicabile masculilor donatori de ovine și caprine*

1. Toate ovinele și caprinele acceptate într-un centru de colectare a materialului seminal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

1.1. au fost ținute în carantină o perioadă de cel puțin 28 de zile într-un adăpost autorizat în mod special pentru acest scop de către autoritatea competentă și în care se aflau numai animale care aveau cel puțin aceeași stare de sănătate (denumit în continuare „adăpost de carantină”);

1.2. înainte de a fi ținute în adăpostul de carantină, animalele au aparținut unei exploatații de ovine sau caprine declarată oficial indemnă de bruceloză în conformitate cu articolul 2 din Directiva 91/68/CEE și nu au fost ținute anterior într-o exploatație cu o stare de sănătate inferioară în ceea ce privește bruceloza;

1.3. provin dintr-o exploatație în care, în perioada de 60 de zile înainte de a fi ținute în adăpostul de carantină, au fost supuse unui test serologic pentru depistarea epididimitei contagioase (*B. ovis*), efectuat în conformitate cu anexa D la Directiva 91/68/CEE, sau oricărui alt test cu sensibilitate și specificitate documentate ca fiind echivalente;

1.4. au fost supuse următoarelor teste efectuate pe probe de sânge colectate în cele 28 de zile anterioare începutului perioadei de

▼M10

carantină menționată la punctul 1.1, cu rezultate negative în fiecare caz, cu excepția testului pentru depistarea bolii de graniță menționată la litera (c) subpunctul (ii):

(a) pentru depistarea brucelozei (*B. melitensis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa C la Directiva 91/68/CEE;

(b) pentru depistarea epididimitei contagioase (*B. ovis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa D la Directiva 91/68/CEE sau orice alt test cu sensibilitate și specificitate documentate ca fiind echivalente;

(c) pentru depistarea bolii de graniță:

(i) un test de izolare a virusului sau un test de depistare a antigenilor virusului; și

(ii) un test serologic pentru stabilirea prezenței sau absenței anticorpilor (denumit în continuare „test de depistare a anticorpilor”).

Autoritatea competentă poate autoriza efectuarea testelor menționate la prezentul punct pe probe recoltate în unitatea de carantină. Dacă se acordă o astfel de autorizație, perioada de carantină menționată la punctul 1.1 nu poate începe înainte de data prelevării probelor. Cu toate acestea, în cazul în care oricare dintre testele enumerate la prezentul punct este pozitiv, animalul în cauză va fi retras imediat din unitatea de carantină. În cazul izolării în grup, perioada de carantină menționată la punctul 1.1 nu poate începe pentru animalele rămase decât după retragerea animalului care a reacționat pozitiv;

1.5. au fost supuse următoarelor teste efectuate pe probe prelevate în timpul perioadei de carantină menționată la punctul 1.1 și la cel puțin 21 de zile după admiterea în unitatea de carantină, cu rezultate negative:

(a) pentru depistarea brucelozei (*B. melitensis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa C la Directiva 91/68/CEE;

(b) pentru depistarea epididimitei contagioase (*B. ovis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa D la Directiva 91/68/CEE sau orice alt test cu sensibilitate și specificitate documentate ca fiind echivalente;

1.6. au fost supuse testelor de depistare a bolii de graniță menționate la punctul 1.4 litera (c) subpunctele (i) și (ii) efectuate pe probe de sânge prelevate în timpul perioadei de carantină menționată la punctul 1.1 și la cel puțin 21 de zile după admiterea în unitatea de carantină.

Un animal (seronegativ sau seropozitiv) poate fi admis în centrele de colectare a materialului seminal numai dacă nu survine nicio seroconversie la animalele care au fost seronegative înainte de ziua admiterii lor în unitatea de carantină.

În cazul în care se produce seroconversia, toate animalele care au rămas seronegative trebuie să rămână în carantină pe o perioadă prelungită, până în momentul în care nu mai survine nicio seroconversie în grupul respectiv timp de trei săptămâni de la data seroconversiei.

Animalele pozitive din punct de vedere serologic sunt admise în centrul de colectare a materialului seminal numai dacă au un rezultat negativ la testul menționat la punctul 1.4 litera (c) subpunctul (i).

2. Animalele sunt admise în centrul de colectare a materialului seminal numai cu aprobarea expresă a medicului veterinar al centrului. Toate intrările și ieșirile centrului de colectare a materialului seminal trebuie înregistrate.

3. Toate animalele admise în centrul de colectare a materialului seminal trebuie să nu prezinte niciun simptom clinic de boală în ziua admiterii.

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 4, toate animalele trebuie să provină dintr-o unitate de carantină care, în ziua expedierii animalelor către centrul de colectare a materialului seminal, îndeplinește următoarele condiții:

▼M10

(a) este situată într-o zonă în care nu a fost înregistrat niciun focar de febră aftoasă în ultimele 30 de zile pe o rază de 10 kilometri;

(b) a fost indemnă, în ultimele trei luni, de febră aftoasă și de bruceloză;

(c) a fost indemnă, în ultimele 30 de zile, de bolile cu declarare obligatorie definite la articolul 2 litera (b) punctul 6 din Directiva 91/68/CEE.

4. În măsura în care condițiile prevăzute la punctul 3 sunt îndeplinite și testele de rutină prevăzute la punctul 5 au fost efectuate în cursul celor 12 luni precedente transferului animalelor, animalele pot fi transferate dintr-un centru autorizat de colectare a materialului seminal în altul cu un nivel sanitar echivalent, fără să fie supuse unei perioade de izolare sau testelor, cu condiția ca transferul să se efectueze direct. Animalele în cauză trebuie să nu intre în contact direct sau indirect cu animale biungulate având un nivel sanitar inferior, iar mijlocul de transport utilizat trebuie să fi fost dezinfectat în prealabil. Dacă un animal este transferat dintr-un centru de colectare a materialului seminal în alt centru de colectare a materialului seminal situat într-un alt stat membru, transferul respectiv trebuie efectuat în conformitate cu Directiva 91/68/CEE.

5. Toate ovinele și caprinele ținute într-un centru autorizat de colectare a materialului seminal trebuie să fie supuse, cel puțin o dată pe an calendaristic, următoarelor teste, cu rezultate negative:

(a) pentru depistarea brucelozei (*B. melitensis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa C la Directiva 91/68/CEE;

(b) pentru depistarea epididimitei contagioase (*B. ovis*), test serologic efectuat în conformitate cu anexa D la Directiva 91/68/CEE sau orice alt test cu sensibilitate și specificitate documentate ca fiind echivalente;

(c) pentru depistarea bolii de graniță, testul de depistare a anticorpilor menționat la punctul 1.4 litera (c) subpunctul (ii) care se aplică numai animalelor seronegative.

6. Toate testele menționate în prezenta secțiune trebuie efectuate de un laborator autorizat.

7. Dacă oricare dintre testele descrise la punctul 5 este pozitiv, animalul trebuie izolat, iar materialul seminal colectat de la animalul respectiv de la data ultimului test negativ nu mai poate fi comercializat.

Animalul menționat la primul paragraf trebuie retras din centru, exceptând cazul bolii de graniță, caz în care animalul trebuie supus unui test menționat la punctul 1.4 litera (c) subpunctul (i), cu rezultate negative.

Materialul seminal colectat în centrul de colectare a materialului seminal de la orice alt animal după data colectării ultimei probe cu rezultate negative la toate testele descrise la punctul 5 se păstrează în spații de depozitare separate și nu se comercializează înainte de restabilirea stării de sănătate a centrului de colectare a materialului seminal și înainte ca materialul seminal depozitat să fie supus examinărilor oficiale corespunzătoare care să excludă prezența în materialul seminal a agenților patogeni care cauzează bolile menționate la punctul 5.

8. Materialul seminal trebuie să provină de la animale care:

(a) nu prezintă niciun semn clinic de boală la data colectării materialului seminal;

(b) în cele 12 luni înainte de data colectării materialului seminal:

(i) fie nu au fost vaccinate împotriva febrei aftoase;

(ii) fie au fost vaccinate împotriva febrei aftoase cel puțin 30 de zile înainte de colectare. În acest caz, 5 % din materialul seminal provenit din fiecare colectare (cu un minim de 5 paiete) este supus unui test de izolare a virusului pentru depistarea febrei aftoase, cu rezultate negative;

(c) au fost ținute într-un centru autorizat de colectare a materialului seminal pe parcursul unei perioade neîntrerupte de cel puțin 30 de zile înainte de colectarea materialului seminal, în cazul colectării de material seminal proaspăt;

▼M10

(d) îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 4, 5 și 6 din Directiva 91/68/CEE;

(e) dacă sunt ținute în exploatații menționate la articolul 11 alineatul (2) prima liniuță, au fost supuse în cele 30 de zile anterioare datei colectării materialului seminal, cu rezultate negative, următoarelor teste:

(i) un test serologic pentru depistarea brucelozei (*B. melitensis*) efectuat în conformitate cu anexa C la Directiva 91/68/CEE;

(ii) un test serologic pentru depistarea epididimitei contagioase (*B. ovis*) efectuat în conformitate cu anexa D la Directiva 91/68/CEE sau orice alt test cu sensibilitate și specificitate documentate ca fiind echivalente;

(iii) un test de depistare a virusului bolii de graniță;

(f) nu sunt utilizate pentru reproducere naturală cel puțin 30 de zile înainte de data primei colectări a materialului seminal și între data primei probe menționate la punctele 1.5 și 1.6 sau la litera (e) și sfârșitul perioadei de colectare.

9. Materialul seminal colectat de la masculii donatori de ovine și caprine dintr-un centru sau dintr-o unitate de colectare a materialului seminal menționată la articolul 11 alineatul (2) care face obiectul unei interdicții pe motive de sănătate animală în conformitate cu articolul 4 din Directiva 91/68/CEE se păstrează în spații de depozitare separate și nu se comercializează înainte de restabilirea stării de sănătate a centrului sau a unității de colectare a materialului seminal de către medicul veterinar oficial în conformitate cu Directiva 91/68/CEE și înainte ca materialul seminal depozitat să fie supus examinărilor oficiale corespunzătoare care să excludă prezența în materialul seminal a agenților patogeni care cauzează bolile enumerate la punctul I din anexa B la Directiva 91/68/CEE.

CAPITOLUL III

Cerințe referitoare la materialul seminal, ovule și embrioni

I. *Condiții pentru colectarea, prelucrarea, conservarea, depozitarea și transportul materialului seminal*

1.1. Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], dacă se adaugă antibiotice sau amestecuri de antibiotice cu o activitate bactericidă cel puțin echivalentă cu cea a următoarelor amestecuri pe ml de material seminal: gentamicină (250 μg), tilozină (50 μg), lincomicină-spectinomicină (150/300 μg); penicilină (500 IU), streptomicină (500 μg), lincomicină-spectinomicină (150/300 μg); sau amikacină (75 μg), divecacină (25 μg), denumirea antibioticelor adăugate și concentrația acestora trebuie specificate în certificatul de sănătate menționat la articolul 11 alineatul (2) a patra liniuță.

1.2. Toate instrumentele utilizate pentru colectarea, prelucrarea, conservarea sau congelarea materialului seminal trebuie fie dezinfectate, fie sterilizate, după caz, înainte de utilizare, cu excepția instrumentelor de unică folosință.

1.3. Materialul seminal congelat trebuie:

(a) să fie introdus și depozitat în recipiente de depozitare care:

(i) au fost curățate și dezinfectate sau sterilizate înainte de utilizare sau sunt de unică folosință;

(ii) au un agent criogenic și nu au fost utilizate în prealabil pentru alte produse de origine animală;

(b) înainte de expediere sau utilizare, să fie depozitate în condiții autorizate timp de cel puțin treizeci de zile de la data colectării.

1.4. Materialul seminal care urmează să fie comercializat trebuie:

(a) să fie transportat către statul membru de destinație în recipiente pentru transport care au fost curățate și dezinfectate sau sterilizate înainte de utilizare sau care sunt de unică folosință și care au fost

[1] JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

▼M10

sigilate și numerotate înainte de expedierea din centrele autorizate de colectare sau depozitare a materialului seminal;

(b) să fie marcate astfel încât numărul de pe paiete sau de pe alte ambalaje să coincidă cu numărul de pe certificatul de sănătate menționat la articolul 11 alineatul (2) a patra liniuță și cu recipientul în care acestea sunt depozitate și transportate.

II. *Condiții pentru ovule și embrioni*

1. Colectarea și prelucrarea embrionilor obținuți *in vivo*

Embrionii obținuți *in vivo* trebuie să fie concepuți prin inseminare artificială cu material seminal care îndeplinește cerințele prezentei directive și trebuie colectați, prelucrați și conservați în conformitate cu următoarele dispoziții:

1.1. embrionii trebuie colectați și prelucrați de către o echipă autorizată de colectare de embrioni, fără a intra în contact cu alte loturi de embrioni care nu îndeplinesc condițiile prezentei directive;

1.2. embrionii trebuie colectați într-un spațiu separat de alte zone ale unității sau ale exploatației în care sunt colectați embrionii, iar spațiul trebuie să fie bine întreținut și construit cu materiale care să permită curățarea și dezinfectarea eficientă și cu ușurință;

1.3. embrionii trebuie prelucrați (examinați, spălați, tratați și introduși în paiete, fiole sau alte ambalaje sterile și care pot fi identificate) fie într-un laborator fix, fie într-un laborator mobil, care în ceea ce privește speciile susceptibile este situat într-o zonă în care nu s-a înregistrat niciun focar de febră aftoasă pe o rază de 10 kilometri în ultimele 30 de zile;

1.4. toate echipamentele utilizate pentru colectarea, manipularea, spălarea, congelarea și depozitarea embrionilor trebuie să fie sterilizate sau curățate și dezinfectate corespunzător înainte de utilizare, în conformitate cu manualul IETS ([1]), sau trebuie să fie echipamente de unică folosință;

1.5. orice produs biologic de origine animală utilizat în mediile și soluțiile pentru colectarea, prelucrarea, spălarea sau depozitarea embrionilor trebuie să fie indemn de microorganisme patogene. Mediile și soluțiile utilizate pentru colectarea, congelarea și depozitarea embrionilor trebuie să fie sterilizate prin metode autorizate în conformitate cu manualul IETS și trebuie manipulate astfel încât să se asigure menținerea sterilității. Pot fi adăugate antibiotice, după caz, în mediile de colectare, prelucrare, spălare și depozitare, în conformitate cu manualul IETS;

1.6. agenții criogeni utilizați pentru conservarea sau depozitarea embrionilor trebuie să nu fi fost utilizați în prealabil pentru alte produse de origine animală;

1.7. fiecare paietă, fiolă sau alt ambalaj pentru embrioni trebuie să fie identificate în mod clar prin etichete conform sistemului standardizat în conformitate cu manualul IETS;

1.8. embrionii trebuie spălați în conformitate cu manualul IETS și trebuie să aibă o *zona pellucida* intactă înainte și imediat după spălare. Procedura de spălare standard trebuie modificată pentru a include spălări suplimentare cu enzima tripsină, conform manualului IETS, atunci când este necesară inactivarea sau îndepărtarea anumitor virusuri;

1.9. embrionii proveniți de la animale donatoare diferite nu pot fi spălați împreună;

1.10. *zona pellucida* a fiecărui embrion trebuie examinată pe întreaga sa suprafață la o mărire de cel puțin 40 × și trebuie certificat faptul că aceasta este intactă și nu prezintă material aderent;

([1]) *Manual of the International Embryo Transfer Society – A procedural guide and general information for the use of embryo transfer technology emphasising sanitary procedures* (Manualul Societății internaționale pentru transferuri de embrioni – Ghid de procedură și informații generale pentru utilizarea tehnologiilor de transfer de embrioni cu accent deosebit pe procedurile sanitare), publicat de International Embryo Transfer Society 1111 North Dunlap Avenue, Savoy, Illinois 61874 USA (http://www.iets.org/).

▼M10

1.11. embrionii dintr-un lot care au trecut cu succes examinarea descrisă la punctul 1.10 trebuie introduși într-o paietă, fiolă sau alt ambalaj, sterile și marcate în conformitate cu punctul 1.7 și care trebuie sigilate imediat;

1.12. fiecare embrion, după caz, trebuie congelat cât mai curând posibil și depozitat într-un spațiu care se află sub controlul medicului veterinar al echipei;

1.13. fiecare echipă de colectare de embrioni trebuie să trimită în vederea examinării oficiale pentru depistarea contaminării bacteriene și virale probe de rutină cu embrioni sau ovule neviabile, lichide de limpezire sau de spălare rezultate din activitățile sale în conformitate cu manualul IETS;

1.14. fiecare echipă de colectare de embrioni trebuie să dețină un registru cu activitățile echipei legate de colectarea de embrioni timp de doi ani după ce embrionii au fost comercializați sau importați, iar registrul trebuie să includă:

(a) rasa, vârsta și identificarea individuală a animalelor donatoare în cauză;

(b) locul de colectare, de tratare și de depozitare a embrionilor colectați de către echipă;

(c) identificarea embrionilor și informații privind destinatarul expedierii.

2. Colectarea și prelucrarea ovulelor, a ovarelor și a altor țesuturi, cu scopul de a produce embrioni obținuți *in vitro*

Condițiile prevăzute la punctele 1.1-1.14 se aplică *mutatis mutandis* colectării și prelucrării ovulelor, a ovarelor și a altor țesuturi destinate utilizării pentru fertilizări *in vitro* și/sau culturi *in vitro*. În plus, se aplică următoarele:

2.1. autoritatea competentă trebuie să cunoască exploatația (exploatațiile) de origine a animalelor donatoare și să aibă autoritate asupra acestora;

2.2. în cazul în care ovarele și alte țesuturi sunt colectate într-un abator, fie de la animale individuale, fie de la loturi de animale donatoare („colectare în lot”) abatorul trebuie să fie autorizat în mod oficial conform Regulamentului (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman [1] și trebuie să se afle sub supravegherea unui medic veterinar a cărui responsabilitate este de a asigura efectuarea inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem* ale animalelor donatoare potențiale și de a certifica faptul că acestea nu prezintă semne de boli contagioase relevante transmisibile la animale. În ceea ce privește speciile susceptibile, abatorul trebuie să fie situat într-o zonă în care nu a fost înregistrat niciun focar de febră aftoasă pe o rază de 10 kilometri în ultimele 30 de zile;

2.3. loturile de ovare nu pot fi transportate la laboratorul de prelucrare înainte de finalizarea inspecției *post mortem* a animalelor donatoare;

2.4. echipamentul utilizat pentru prelevarea și transportul ovarelor și a altor țesuturi trebuie curățat și dezinfectat sau sterilizat înainte de utilizare și trebuie utilizat exclusiv în aceste scopuri.

3. Prelucrarea embrionilor obținuți *in vitro*

Condițiile prevăzute la punctele 1.1-1.14 se aplică *mutatis mutandis* la prelucrarea embrionilor obținuți *in vitro*. În plus, se aplică următoarele:

3.1. embrionii obținuți *in vitro* trebuie să fie concepuți prin fertilizare *in vitro* cu material seminal care îndeplinește cerințele prezentei directive;

3.2. la sfârșitul perioadei de cultură *in vitro* și înainte de congelarea, depozitarea și transportul embrionilor, aceștia trebuie spălați și

[1] JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

▼M10

supuși operațiunilor de tratare menționate la punctele 1.8, 1.10 și 1.11;

3.3. embrionii proveniți de la animale donatoare diferite, în cazul colectării de la animale individuale, sau din loturi de colectare diferite nu pot fi spălați împreună;

3.4. embrionii proveniți de la animale donatoare diferite, în cazul colectării de la animale individuale, sau din loturi de colectare diferite nu pot fi depozitați în aceeași paietă, fiolă sau alt ambalaj.

4. Prelucrarea embrionilor micromanipulați

Înainte de orice micromanipulare care compromite integritatea în *zona pellucida*, toți embrionii și toate ovulele trebuie colectate și prelucrate conform condițiilor sanitare prevăzute la punctele 1, 2 și 3. În plus, se aplică următoarele condiții:

4.1. dacă se efectuează o micromanipulare a embrionului care implică penetrarea prin *zona pellucida*, această operațiune trebuie să se efectueze în laboratoare corespunzătoare sub supravegherea unui medic veterinar autorizat al echipei;

4.2. fiecare echipă de colectare de embrioni trebuie să dețină registre cu activitățile sale în conformitate cu punctul 1.14, inclusiv cu detaliile tehnicilor de micromanipulare care implică penetrarea prin *zona pellucida* și care au fost efectuate pe embrioni. Pentru embrionii obținuți prin fertilizare *in vitro*, identificarea embrionilor se poate face pe baza unui lot, dar aceasta trebuie să indice data și locul de colectare a ovarelor și/sau a ovulelor. De asemenea, trebuie să fie posibilă identificarea exploatației de origine a animalelor donatoare.

5. Depozitarea embrionilor

5.1. Fiecare echipă de colectare și producție de embrioni trebuie să se asigure că embrionii sunt depozitați la temperaturi corespunzătoare în spații de depozitare conform celor descrise în capitolul I secțiunea III punctul 1.8.

5.2. Embrionii congelați trebuie, înainte de expediere, să fie depozitați în condiții autorizate pe o perioadă de cel puțin 30 de zile de la data colectării sau a producției acestora.

6. Transportul embrionilor

6.1. Embrionii destinați comercializării trebuie să fie transportați către statul membru de destinație în recipiente care au fost curățate și dezinfectate sau sterilizate înainte de utilizare sau care sunt de unică folosință și care au fost sigilate și numerotate înainte de expedierea din centrele autorizate de depozitare.

6.2. Paietele, fiolele sau celelalte ambalaje trebuie să fie marcate astfel încât numărul de pe paiete, fiole sau de pe alte ambalaje să coincidă cu numărul de pe certificatul de sănătate menționat la articolul 11 alineatul (3) a treia liniuță și cu recipientul în care acestea sunt depozitate și transportate.

CAPITOLUL IV

Cerințe aplicabile femelelor donatoare

1. Femelele donatoare pot fi utilizate pentru colectarea de embrioni sau de ovule numai dacă acestea și exploatațiile din care provin îndeplinesc, cu avizul medicului veterinar oficial, cerințele impuse de directivele relevante privind schimburile din interiorul UE cu animale vii de reproducție și de producție referitoare la speciile respective.

2. Pe lângă cerințele prevăzute în Directiva 64/432/CEE, femelele donatoare din specia porcine trebuie, cu excepția embrionilor obținuți *in vivo* care sunt supuși unui tratament cu tripsină, să îndeplinească cerințele referitoare la boala Aujeszky prevăzute la articolul 9 sau 10 din directiva respectivă.

3. Dispozițiile din Directiva 91/68/CEE se aplică femelelor donatoare din speciile ovine și caprine.

4. Pe lângă cerințele prevăzute în Directiva 90/426/CEE, iepele donatoare trebuie:

4.1. să nu fie utilizate pentru reproducere naturală cel puțin 30 de zile înainte de data colectării ovulelor sau embrionilor și între data primei probe

▼**M10**

menționate la punctul 4.2 și 4.3 și data colectării ovulelor sau a embrionilor;

4.2. să fie supuse unui test de imunodifuzie în gel de agar (testul Coggins) sau unui test ELISA pentru depistarea anemiei infecțioase ecvine, cu rezultate negative, efectuat pe probe de sânge prelevate inițial în cursul celor 30 de zile anterioare datei primei colectări de ovule sau de embrioni și, ulterior, la fiecare 90 de zile în cursul perioadei de colectare;

4.3. să fie supuse unui test de depistare a metritei contagioase ecvine prin izolarea *Taylorella equigenitalis* efectuat pe probe prelevate de pe suprafețele mucoaselor fosei clitorisului și a sinusurilor clitorisului în două cicluri estrale consecutive, precum și pe o probă de cultură suplimentară prelevată din cervixul endometrial în cursul unuia dintre ciclurile estrale, toate cu rezultate negative după o perioadă de cultură de 7-14 zile.

▼M8

ANEXA E

▼M11

Partea 1 – Certificat de sănătate pentru schimburile comerciale cu animale provenind din exploataţii (ungulate, păsări, lagomorfe, câini, pisici şi dihori domestici)

92/65 EI

COMUNITATEA EUROPEANĂ **Certificat intracomunitar**

Partea I: Detalii ale prezentului transport

I.1. Expeditorul Nume Adresă Codul poştal		I.2. Numărul de referinţă al certificatului	I.2.a. Număr local de referinţă
		I.3. Autoritatea competentă centrală	
		I.4. Autoritatea competentă locală	
I.5. Destinatarul Nume Adresă Codul poştal		I.6. Nr. certificatelor originale asociate Nr. documentelor însoţitoare	
		I.7.	
I.8. Ţara de origine Codul ISO	I.9. Regiunea de origine Cod	I.10. Ţara de destinaţie Codul ISO	I.11. Regiunea de destinaţie Cod
I.12. Locul de origine/Locul de prelevare Exploataţie ☐ Nume Numărul de aprobare Adresă Codul poştal		I.13. Locul de destinaţie Exploataţie ☐ Unitatea ☐ Organismul aprobat ☐ Centrul de spermă ☐ Echipa pentru embrioni ☐ Altele ☐ Nume Numărul de aprobare Adresă Codul poştal	
I.14. Locul de încărcare Codul poştal		I.15. Data şi locul de plecare	
I.16. Mijloacele de transport Avion ☐ Vas ☐ Vagon de tren ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare:		I.17. Transportator Nume Numărul de aprobare Adresă Codul poştal Stat membru	
I.18. Specii de animale/Produse		I.19. Codul produsului (cod CN)	
			I.20. Număr/Cantitate
I.21.			I.22. Număr de pachete
I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului			I.24.
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducţie ☐ Îngrăşare ☐ Reproducţie artificială ☐ Abatorizare ☐ Animale de companie ☐ Organismul aprobat ☐			
I.26. Tranzit prin ţări terte ☐ Ţară terţă Codul ISO Punct de ieşire Cod Punct de intrare Nr. PIF		I.27. Tranzit prin statele membre ☐ Stat membru Codul ISO Stat membru Codul ISO Stat membru Codul ISO	
I.28. Export ☐ Ţară terţă Codul ISO Punct de ieşire Cod		I.29. Perioada de timp estimată a călătoriei	
I.30. Plan de rută Da ☐ Nu ☐			
I.31. Identificarea animalelor Specii (nume ştiinţific) Sistem de identificare Număr de identificare Sex Vârstă Cantitate			

▼M11

ȚARA — **92/65 EI Animale care provin din exploatații (ungulate, păsări, lagomorfe, câini, pisici și dihori domestici)**

Partea II: Certificare

II.	**Informații privind sănătatea**	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.

Subsemnatul, medic veterinar oficial (1) / medic veterinar responsabil de unitatea de origine și autorizat de autoritatea competentă, certific următoarele:

fie (1) [II.1. la momentul inspecției, starea animalelor sus-menționate era adecvată pentru transport în cadrul deplasării prevăzute în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului.]

fie (1) [II.1. la momentul inspecției, starea câinilor (1)/pisicilor (1)/dihorilor domestici (1) de companie era adecvată deplasării;]

II.2. sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 din Directiva 92/65/CEE a Consiliului.

fie (1) [II.3.1. rumegătoarea (rumegătoarele) (1)/ suinul (suinele) (1) altele decât cea (cel)/cele care fac obiectul Directivei 64/432/CEE:

(a) aparține (aparțin) speciei ..... ;

(b) la momentul examinării nu prezintă niciun semn clinic al niciunei boli la care aceasta (acesta)/acestea este/sunt receptiv(e);

(c) provine (provin) dintr-un efectiv (1) care este oficial indemn de tuberculoză (1)/oficial indemn de bruceloză (1) sau indemn de bruceloză (1)/dintr-o exploatație (1) care nu este supusă niciunei restricții în legătură cu pesta porcină sau dintr-o exploatație unde aceasta (acesta)/acestea a fost/au fost supus(e) cu rezultate negative testului (testelor) prevăzut(e) la articolul 6 alineatul (2) litera (b) din Directiva 92/65/CEE.]

fie (1) [II.3.1. păsările, altele decât cele menționate în Directiva 90/539/CEE,

(a) satisfac cerințele prevăzute la articolul 9 din Directiva 92/65/CEE; și

(b) la momentul examinării nu prezintă semne clinice ale niciunei boli la care animalele sunt receptive.]

fie (1) [II.3.1. lagomorfe

(a) satisfac cerințele prevăzute la articolul 9 din Directiva 92/65/CEE; și

(b) la momentul examinării nu prezintă semne clinice de boală.]

fie (1) [II.3.1. câinii (1)/ pisicile (1)/dihorii domestici (1)

fie (1) [(a) satisfac, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 92/65/CEE, cerințele prevăzute la articolele 5 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003;]

fie (1) [(a) satisfac, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Directiva 92/65/CEE, cerințele prevăzute la articolele 6 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003;]

fie (1) [(a) satisfac, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 388/2010 al Comisiei, cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 92/65/CEE în cazul în care numărul total al animalelor de companie care fac obiectul circulației necomerciale este mai mare de cinci;]

fie (1) [(a) satisfac, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 388/2010 al Comisiei, cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (3) din Directiva 92/65/CEE în cazul în care numărul total al animalelor de companie care fac obiectul circulației necomerciale către Irlanda, Malta, Suedia sau Regatul Unit este mai mare de cinci;]

și (b) au fost supuse unei examinări clinice în termen de 24 de ore de la expediere de către un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă, iar această examinare a arătat că starea de sănătate a animalelor este bună.]

II.4. Garanțiile suplimentare în ceea ce privește bolile enumerate în anexa B (2) la Directiva 92/65/CEE sunt următoarele (1):

Boala	Decizia
Boala	Decizia
Boala	Decizia

Note

Partea I:

— Căsuța I.5: Nu se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie (câini, pisici și dihori domestici) în număr mai mare de cinci.

— Căsuța I.6: Numărul (numerele) documentelor însoțitoare: CITES, dacă este cazul.

— Căsuța I.19: Se utilizează codul SA adecvat: 01.06.19, 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39.

— Căsuța I.31: Identificare: identificarea individuală trebuie utilizată oricând este posibil, însă, în cazul animalelor mici, poate fi utilizată identificarea loturilor.

▼**M11**

ȚARA **92/65 EI Animale care provin din exploatații (ungulate, păsări, lagomorfe, câini, pisici și dihori domestici)**

II. **Informații privind sănătatea**	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.

Partea II:

(1) Se elimină, după caz.
(2) Astfel cum s-a solicitat de către un stat membru care beneficiază de garanții suplimentare în temeiul legislației Uniunii.

— Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medicul veterinar oficial/autorizat

Nume (cu majuscule): Funcție și titlu:

Data: Semnătura:

Ștampila:

▼M11

Partea 2 – Certificat de sănătate pentru schimburile comerciale cu albine și bondari

92/65 EII

COMUNITATEA EUROPEANĂ **Certificat intracomunitar**

Partea I: Detalii ale prezentului transport

I.1. Expeditorul
Nume
Adresă
Codul poştal

I.2. Numărul de referință al certificatului

I.2.a. Număr local de referință

I.3. Autoritatea competentă centrală

I.4. Autoritatea competentă locală

I.5. Destinatarul
Nume
Adresă
Codul poştal

I.6.

I.7.

I.8. Țara de origine Codul ISO

I.9.

I.10. Țara de destinație Codul ISO

I.11.

I.12. Locul de origine/Locul de prelevare
Exploatație ☐ Altele ☐
Nume Numărul de aprobare
Adresă
Codul poştal

I.13. Locul de destinație
Exploatație ☐ Altele ☐
Nume Numărul de aprobare
Adresă
Codul poştal

I.14. Locul de încărcare
Codul poştal

I.15. Data și locul de plecare

I.16. Mijloacele de transport
Avion ☐ Vas ☐ Vagon de tren ☐
Vehicul rutier ☐ Altele ☐
Identificare:

I.17.

I.18. Specii de animale/Produse

I.19. Codul produsului (cod CN)
01.06.90

I.20. Număr/Cantitate

I.21.

I.22. Număr de pachete

I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului

I.24.

I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:
Reproducție ☐ Transhumanță ☐

I.26. Tranzit prin țări terte ☐
Țară terță Codul ISO
Punct de ieşire Cod
Punct de intrare Nr. PIF

I.27. Tranzit prin statele membre ☐
Stat membru Codul ISO
Stat membru Codul ISO
Stat membru Codul ISO

I.28. Export ☐
Țară terță Codul ISO
Punct de ieşire Cod

I.29.

I.30.

I.31. Identificarea animalelor
Specii (nume ştiințific) Cantitate Număr de lot

▼**M11**

ȚARA **92/65 EII Albine** *(Apis mellifera)* **și bondari** *(Bombus* spp.)

Partea II: Certificare

II. Informații privind sănătatea	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.

Subsemnatul certific următoarele:

II.1.

fie (2) [(a) albinele/bondarii (2) provin dintr-o zonă care nu face obiectul niciunui ordin de interdicție asociat cu apariția locii americane. (Durata interdicției trebuie să fie de cel puțin treizeci de zile de la data constatării ultimului caz și de la data la care toți stupii situați pe o rază de trei kilometri au fost controlați de către autoritatea competentă și la care toți stupii infectați au fost arși sau tratați și controlați în mod corespunzător de către autoritatea competentă.);]

fie (2) [(a) bondarii provin dintr-o structură izolată din punctul de vedere al mediului recunoscută de autoritatea competentă din statul membru și aflată sub supravegherea acesteia, care este indemnă de loca americană și care a fost inspectată imediat înainte de expediere, iar toți bondarii și stocurile de reproducere nu prezintă niciun semn clinic sau suspiciune de boală;]

și (b) albinele/bondarii (2) provin dintr-o zonă cu o rază de cel puțin 100 km care nu face obiectul niciunei restricții asociate cu suspiciunea sau apariția confirmată a gândacului mic de stup *(Aethina tumida)* sau a acarianului Tropilaelaps *(Tropilaelaps* spp.) și în care acești paraziți lipsesc;

și (c) albinele/bondarii (2), precum și ambalajele acestora au fost supuse unei examinări vizuale pentru a se detecta apariția gândacului mic de stup *(Aethina tumida)* sau a ouălor și larvelor acestuia sau a altor paraziți, în special acarianul Tropilaelaps *(Tropilaelaps* spp.), care afectează albinele;

II.2. garanțiile suplimentare privind bolile enumerate în anexa B (1) la Directiva 92/65/CEE sunt următoarele (2):

Boala	Decizia
Boala	Decizia
Boala	Decizia

Note

Partea I:

— Căsuța I.31: Specia: se introduce *Apis mellifera* sau *Bombus* spp.

Cantitate: se furnizează numărul de colonii.

Numărul lotului: se furnizează numărul de sigilii, după caz.

Partea II:

(1) Astfel cum s-a solicitat de către un stat membru care beneficiază de garanții suplimentare în temeiul legislației Uniunii.
(2) Se elimină, după caz.

— Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medicul veterinar autorizat sau funcționarul autorizat

Nume (cu majuscule):	Funcție și titlu:
Data:	Semnătura:
Ștampila:	

▼M8

Partea 3 – Certificat de sănătate pentru comerțul cu animale, material seminal, embrioni și ovule de la organismele, institutele și centrele autorizate

COMUNITATEA EUROPEANĂ **Certificat intracomunitar**

Partea I: Detalii ale prezentului transport

I.1. Expeditorul Nume Adresă Cod poştal	I.2. Numărul de referință al certificatului	I.2.a. Număr local de referință
	I.3. Autoritatea competentă centrală	
	I.4. Autoritatea competentă locală	
I.5. Destinatarul Nume Adresă Cod poştal	I.6. Nr. certificatelor originale asociate Nr. documentelor insoțitoare	
	I.7.	
I.8. Țara de origine Codul ISO I.9.	I.10. Țara de destinație Codul ISO	I.11.
I.12. Locul de origine/Locul de prelevare Centrul de sperma ☐ Echipa pentru embrioni ☐ Organismul aprobat ☐ Nume Numărul de aprobare Adresă Cod poştal	I.13. Locul de destinație Exploatație ☐ Unitatea ☐ Organismul aprobat ☐ Centrul de spermă ☐ Echipa pentru embrioni ☐ Altele ☐ Nume Numărul de aprobare Adresă Cod poştal	
I.14. Locul de încărcare Cod poştal	I.15. Data și locul de plecare	
I.16. Mijloacele de transport Avion ☐ Vas ☐ Vagon de tren ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare:	I.17. Transportator Nume Numărul de aprobare Adresă Cod poştal Stat membru	
I.18. Specii de animale/Produse	I.19. Codul produsului (cod CN)	
		I.20. Număr/Cantitate
I.21.		I.22. Număr de pachete
I.23. Identificarea containerului/Numărul sigiliului		I.24.
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducție ☐ Îngrășare ☐ Reproducție artificială ☐ Abatorizare ☐ Organismul aprobat ☐		
I.26. Tranzit prin țări terțe ☐ Țara terță Codul ISO Punct de ieşire Cod Punct de intrare Nr. PIF	I.27. Tranzit prin statele membre ☐ Stat membru Codul ISO Stat membru Codul ISO Stat membru Codul ISO	
I.28. Export ☐ Țara terță Codul ISO Punct de ieşire Cod	I.29. Perioada de timp estimată a călătoriei	
I.30. Plan de rută Da ☐ Nu ☐		
I.31. Identificarea animalelor Specii (Nume ştiințific) Sistem de identificare Număr de identificare Sex Vârstă Cantitate		

▼M8

COMUNITATEA EUROPEANĂ **92/65 EIII Animale, material seminal, embrioni şi ovule de la organismele, institutele şi centrele autorizate**

Partea II: Certificare

II. **Informaţii de sănătate animală**	II.a. Numărul de referinţă al certificatului	II.b. Număr de referinţă local

Subsemnatul, medic veterinar responsabil pentru unitatea de origine şi autorizat de către autoritatea competentă, certific faptul că:

II.1. Organismul, institutul sau centrul de origine este aprobat în conformitate cu anexa C la Directiva 92/65/CEE în scopul comercializării animalelor, a materialului seminal, a embrionilor sau a ovulelor specificate mai sus.

II.2. Animalele/animalele donatoare descrise în prezentul certificat au fost examinate astăzi şi s-a constatat că sunt sănătoase şi că nu prezintă nici un semn clinic de boală, inclusiv cele descrise în anexa A la Directiva 92/65/CEE care nu sunt supuse nici unor restricţii oficiale şi care au rămas în acest organism, institut sau centru fie de la naştere, fie în perioada ulterioară naşterii ..... (luni sau ani).

II.3. În momentul controlului animalele menţionate mai sus au fost adecvate pentru a fi expediate în transportul preconizat în conformitate cu prevederile din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului şi cu cerinţele IATA şi/sau cu normele de transport CITES, după caz.

II.4. Garanţiile suplimentare privind bolile enumerate în anexa B ([1]) la Directiva 92/65/CEE sunt după cum urmează ([2]):

Boală	Decizie
Boală	Decizie
Boală	Decizie

II.5. Păsările, în conformitate cu Decizia 2006/474/CEE, au fost vaccinate împotriva gripei aviare la ..... (data), vaccinul ..... (nume).

Note

Partea I:

— Referinţă casetă I.6: Nr. de documente însoţitoare: CITES, după caz.

— Referinţă casetă I.19: A se utiliza codurile SA corespunzătoare: 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39, 01.06.11, 01.06.19, 05.11.99.90.

— Referinţă casetă I.31: Identificare: identificarea individuală trebuie folosită de câte ori este posibil, însă în cazul animalelor mici poate fi utilizată identificarea în funcţie de lot.

Vârstă şi sex: a se completa doar în cazul animalelor vii, după caz.

Partea II:

([1]) Astfel cum a fost solicitat de către un stat membru care beneficiază de garanţii suplimentare conform legislaţiei comunitare.

([2]) A se şterge, după caz.

— Culoarea ştampilei şi a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a celorlalte menţiuni din certificat.

Medic veterinar autorizat

Nume (cu majuscule):	Calificarea şi titlul
Unitatea veterinară locală:	Nr. unităţii corespunzătoare:
Data:	Semnătura:

Ştampila

▼M7

ANEXA F

Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine.

Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importurile de material seminal congelat de animale domestice din specia bovină.

Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe.

Directiva 90/426/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind condițiile de inspecție veterinară care reglementează circulația și importul de ecvidee din țări terțe.

Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină.

Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație.

Directiva 91/67/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează introducerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură.

Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar de ovine și caprine.

Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE.